

แผน ส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปี 25663 - 2565 เมืองแม่เหียะ

เทศบาลเมืองแม่เหียะ

194 หมู่ 7 ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่

ติดต่องานบริการและเผยแพร่

053-276491 ต่อ 710

WWW.MAEHIA.GO.TH

ส่วนที่ ๑

บทนำ

เทศบาลเมืองแม่เหิยะในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน มีบทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยได้กำหนดกรอบความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายที่จะ ดำเนินในการบริหารด้านต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของตนเองประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ โดยถ่ายโอนภารกิจในการให้บริการ สาธารณะที่จำเป็น และรายได้ที่รัฐจัดเก็บได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานในการ ให้บริการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุก ๆ ด้าน เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน สามารถกำหนดรูปแบบ และทิศทางในการ บริหารงานและการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สมดุล มีประสิทธิภาพและบรรลุตามความ มุ่งหมาย อันจะส่งผลให้ เทศบาลเมืองแม่เหิยะสามารถบำบัดทุกข์ บำรุงสุขและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในพื้นที่ให้ดีขึ้นได้อย่างมี ประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งภารกิจ ที่ได้รับการถ่ายโอนมีภารกิจที่สำคัญคือภารกิจด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการ ท่องเที่ยว เทศบาลเมืองแม่เหิยะจึงได้จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลเมืองแม่เหิยะ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองแม่เหิยะต่อไป

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑	
สถานภาพและสภาพแวดล้อมของเทศบาลเมืองแม่เหียะ	
๑.๑ ข้อมูลทั่วไป	๑
๑.๒ โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน	๑๗
ส่วนที่ ๒	
การวิเคราะห์ศักยภาพและเป้าหมายการท่องเที่ยว	
การวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมทางการตลาดการท่องเที่ยวในประเทศไทย	๑๙
๒.๑ ตลาดต่างประเทศ	๑๙
๒.๒ ตลาดในประเทศ	๒๓
๒.๓ สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่	๒๘
๒.๔ เป้าหมายการพัฒนาด้านท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองแม่เหียะ	๓๘
๒.๕ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา	
ส่วนที่ ๓	
แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ของเทศบาลเมืองแม่เหียะ	
ภาคผนวก	
สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญภายในตำบลแม่เหียะ	
ปฏิทินการท่องเที่ยวตำบลแม่เหียะ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	

สถานภาพและสภาพแวดล้อมของเทศบาลเมืองแม่เหียะ

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ตำบลแม่เหียะเป็นตำบลเก่าแก่ มีการตั้งรากฐานของชุมชนบริเวณพื้นที่เชิงเขาพระธาตุดอยคำ ประชาชนตั้งบ้านเรือนเรียงรายอยู่บริเวณสองฝั่งลำห้วยขนาดใหญ่ และลำห้วยแห่งนี้มีต้นไผ่ชนิดหนึ่งขึ้นอยู่ริมสองฝั่งน้ำ ชาวล้านนาโบราณเรียกว่า “ไม้เหียะ” ดังนั้น ลำน้ำแห่งนี้จึงได้ถูกเรียกว่า “ลำห้วยแม่เหียะ” และสันนิษฐานว่า ลำน้ำนี้ได้ถูกนำมาตั้งเป็นชื่อตำบลว่า ตำบลแม่เหียะ ซึ่งเป็นคำที่เพี้ยนมาจาก “แม่เหียะ” จึงชื่อตำบลแม่เหียะ มาถึงปัจจุบัน

- สัญลักษณ์เทศบาลเมืองแม่เหียะ

ตราสัญลักษณ์ของเทศบาลเมืองแม่เหียะ เป็นรูปวงกลม ขอบบนวงกลมใหญ่มีอักษร “เทศบาลเมืองแม่เหียะ” และขอบล่างมีอักษร “จังหวัดเชียงใหม่” ในตราสัญลักษณ์ประกอบด้วย

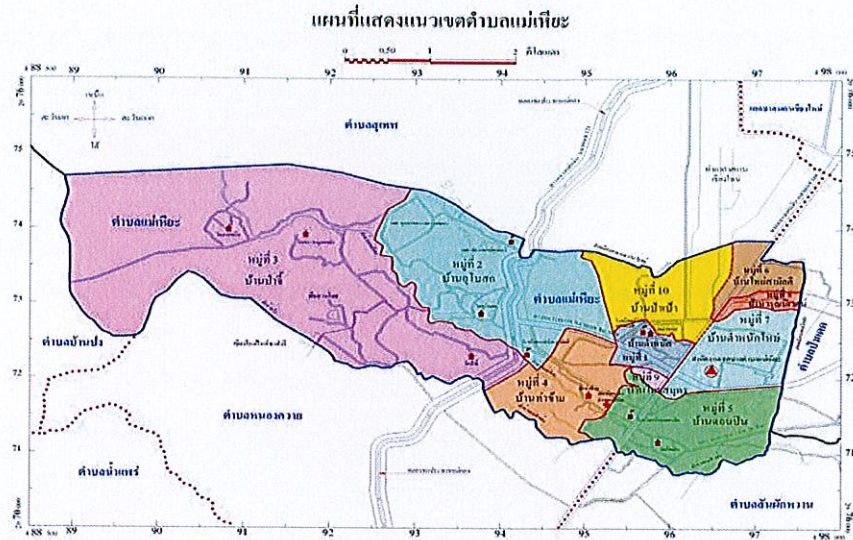
- วัดพระธาตุดอยคำ แสดงถึงเป็นวัดที่ชาวตำบลแม่เหียะให้ความเคารพนับถือ และเป็นสัญลักษณ์ของตำบลแม่เหียะ
- กระเบื้องดินขอ แสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่าของตำบล
- รัศมีที่เปล่งออกจากวัดพระธาตุดอยคำ แสดงถึงความศรัทธาของชาวตำบลแม่เหียะทั้ง ๑๐ หมู่บ้านที่ยึดมั่นในศาสนา และมีศาสนาเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ
- รวงข้าว แสดงถึงความสมบูรณ์ของการเกษตร การเจริญเติบโตอย่างมีคุณค่า และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของตำบล และมีสี่ประจักษ์คือ สี่เขียว-ขาว

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

เทศบาลเมืองแม่เหียะ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๙๔ หมู่ที่ ๗ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ตำบลแม่เหียะ มีพื้นที่ประมาณ ๒๔.๔๐๕ ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นไร่ ประมาณ ๑๕,๒๕๓.๑๒ ไร่ อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ ๖ กิโลเมตร และมีอาณาเขตใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลสุเทพ และตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลหนองควาย และตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลสุเทพ และตำบลหนองควาย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลแม่เหียะ เป็นพื้นที่ราบใช้สำหรับเป็นที่อยู่อาศัย และการพาณิชย์ เป็นส่วนใหญ่ พื้นที่บางส่วนเป็นป่าไม้ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศของตำบลแม่เหียะ ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนมาปกคลุมประเทศไทย ในช่วงฤดูหนาวทำให้มีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดพามวลอากาศชื้นจากทะเลและมหาสมุทรปกคลุมประเทศไทย ในช่วงฤดูฝนทำให้มีฝนตกทั่วไป ฤดูกาลพิจารณาตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป โดยเฉพาะในเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดในรอบปี

ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นระยะที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศไทย อากาศจะเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม เป็นต้นไป เดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนสิงหาคม

ฤดูหนาว เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง เดือนที่มีอากาศหนาวที่สุดคือเดือนมกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕ % ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลเมืองแม่เหิยะ ครอบคลุมพื้นที่ ๑๐ หมู่บ้าน ๒๔ ชุมชน เป็นหมู่บ้านและชุมชนที่อยู่ในเขตเทศบาลฯ ทั้งหมด ดังนี้

ลำดับ	หมู่ที่	ชื่อชุมชน	ลำดับ	หมู่ที่	ชื่อชุมชน
๑	๑	ชุมชนตำหนัก ๑	๑๒	๕	ชุมชนดอนปินสามัคคี
๒		ชุมชนตำหนัก ๒	๑๓		ชุมชนดอนปินสันพระนอน
๓	๒	ชุมชนอุโบสถ ๑	๑๔		ชุมชนกุหลพันธิ์วิวัล ๒-๓-๔
๔		ชุมชนอุโบสถ ๒	๑๕		ชุมชนพิภูลทอง/ไชยเรืองศรี/ศรีวังตาล
๕		ชุมชนสีวลีคลองชล	๑๖		ชุมชนนิมมานนรดี
๖	๓	ชุมชนป่าจี้สามัคคี	๑๗		ชุมชนเพชรบุรีนทร์
๗		ชุมชนทิพย์ภมรดอยคำ	๑๘	๖	ชุมชนใหม่สามัคคี
๘		ชุมชนเกษตรแม่เหิยะใน	๑๙	๗	ชุมชนตำหนักใหม่
๙		ชุมชนในฝันราชพฤกษ์	๒๐	๘	ชุมชนวรรณิเวศน์
๑๐	๔	ชุมชนท่าข้าม	๒๑	๙	ชุมชนไทยสมุทร
๑๑		ชุมชนทิพย์ภมรลานดาว	๒๒	๑๐	ชุมชนป่าเป้า
			๒๓		ชุมชนแกรนด์วิลล์
			๒๔		ชุมชนนิติบุคคลคอนโดแอโรพอร์ตโฮม

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลเมืองแม่เหิยะ เดิมเป็นสภาตำบล มีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของส่วนราชการภูมิภาค ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ สภาตำบลแม่เหิยะได้รับสถานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการท้องถิ่น ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จนถึง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จากการที่เทศบาลตำบลแม่เหิยะ เป็นตำบลที่มีการพัฒนาและมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว สภาเทศบาลตำบลแม่เหิยะ จึงได้มีมติให้ส่งเรื่องยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองไปยังรัฐสภา และในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เทศบาลตำบลแม่เหิยะ จึงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมืองแม่เหิยะ ในด้านการเมืองการบริหารประกอบไปด้วย

๑. สภาเทศบาล ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และควบคุมฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน ๑๘ คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี สภาเทศบาลมีประธานสภาคนหนึ่ง และรองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากสมาชิกสภาเทศบาลตามมติของสภาเทศบาล

๒. นายกเทศมนตรี ทำหน้าที่บริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบาย ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และรองนายกเทศมนตรี จำนวน ๓ คน เลขาธิการ และที่ปรึกษา นายกเทศมนตรีมาจากการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี ฝ่ายบริหารเทศบาลเมืองแม่เหิยะ

ทั้งนี้ มีปลัดเทศบาล เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล รองจากนายกเทศมนตรี และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย

นโยบายนายกเทศมนตรีเมืองแม่เหิยะ มีทั้งหมด ๔ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการบริหารจัดการ

๑.๑ ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารให้มีความเสมอภาค สร้างความรัก ความสามัคคีปรองดอง เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน หลีกเลี่ยงการแตกแยกในองค์กรและชุมชน

๑.๒ นำระบบคุณธรรมในการบริหาร ให้ข้าราชการ พนักงานลูกจ้าง มีความมั่นคง ก้าวหน้าในหน้าที่ การงาน ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาเทศบาลฯ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และคำนึงถึงผลประโยชน์ ของประชาชนเป็นหลัก

๑.๓ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางการจัดสรรงบประมาณ ให้ชุมชนต่าง ๆ อย่างเสมอภาค ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อให้เกิด ความโปร่งใส ประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

๑.๔ จัดศูนย์บริการรับแจ้งให้การช่วยเหลือฉุกเฉิน และข้อร้องเรียนต่าง ๆ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๑.๕ เปิดโอกาส และสนับสนุนให้ชุมชนริเริ่มโครงการพัฒนาชุมชนของตนเอง ตามความเหมาะสม

๑.๖ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานเพื่อรองรับการให้บริการประชาชน ได้รับความสะดวก รวดเร็วประทับใจ และเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ประชาชน

๒ นโยบายด้านสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม

๒.๑ จัดหารถดับเพลิง รถน้ำ เพื่อให้บริการประชาชนเมื่อเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ประชาชนจะได้รับความ ปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๒ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยรวมทั้ง ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นชุมชนสีเขียว น่ายอยู่ น่ายิ้มชม และลดภาวะโลกร้อน

๒.๓ ดูแล รักษา ซ่อมแซม ไฟฟ้าตามถนน ตรอกซอย ให้มีความสว่าง ประชาชนได้รับความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินจะดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกชุมชน

๒.๔ จะดำเนินการสร้างถนน และซ่อมแซมบำรุงรักษาถนนหนทางที่เป็นหลุมเป็นบ่อให้มีสภาพดี เพื่อให้ประชาชนได้ใช้สัญจรไปมาอย่างปลอดภัย

๒.๕ จัดหาน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภคตลอดจนน้ำเพื่อทำการเกษตร ดูแลรักษาแหล่งน้ำ ในชุมชนที่ขาดแคลน

๒.๖ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำขังอย่างเป็นระบบ

๓. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และสวัสดิการชุมชน

๓.๑ พัฒนาศูนย์เด็กเล็กในเขตเทศบาลฯ ให้ทันสมัย ปลอดภัย ให้เป็นที่ไว้วางใจของผู้ปกครองที่นำ บุตรหลานไปฝากเลี้ยง

๓.๒ สนับสนุน ส่งเสริม ให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง

๓.๓ ส่งเสริมสถานศึกษา (โรงเรียน) ให้มีศูนย์การเรียนรู้เฉพาะเรื่องให้กับนักเรียนและผู้สนใจ

๓.๔ ส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา (ครู อาจารย์) เพิ่มความรู้และทักษะเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการ เรียนการสอน

๓.๕ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้มีเอกลักษณ์เพื่อสืบทอดคู่ชุมชน เช่น ประเพณีเลี้ยง ดง ประเพณีเดินขึ้นดอยคำ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง ฯลฯ

๓.๖ ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาเพื่อคงอยู่คู่สังคมไทย เช่น แห่เทียนพรรษา เป็นต้น

๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๔.๑ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนให้มีร่างกายแข็งแรง อยู่ดีกินดี

๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมอสม. กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ อปพร. ผู้ติดเชื้อ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ เด็ก เยาวชน รวมถึงส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นชุมชนที่เข้มแข็งและยั่งยืน

๔.๓ ติดตามและจัดสรรงบประมาณไปยังชี้พผู้สูงอายุให้ทั่วถึงตามนโยบายของรัฐบาล

๔.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนลานกีฬา กิจกรรมการออกกำลังกาย

๔.๕ สนับสนุนการแข่งขันกีฬาให้แก่เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ประชาชน เพื่อให้ห่างไกลยาเสพติด

๔.๖ สนับสนุนกิจกรรมของชุมชน ปฏิบัติภายใต้กฎระเบียบของทางราชการ

๔.๗ พัฒนาสุขภาพให้สอดคล้องกับหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

๔.๘ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุหรือผู้สูงอายุให้มีกิจกรรมที่ทำร่วมกัน

นโยบายที่ได้แถลงต่อสภาเทศบาลเมืองแม่เหียะนี้ ตั้งมั่นอยู่บนพื้นฐานของการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล ทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ สร้างความเป็นธรรมในระบบการบริหารงาน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเทศบาลเมืองแม่เหียะให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า ทั้งนี้ด้วยการสนับสนุนจากท่านสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่เหียะทุกท่าน และที่สำคัญอย่างยิ่งคือประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะที่ได้ให้ความไว้วางใจเลือกข้าพเจ้าเข้ามาทำหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองแม่เหียะ ข้าพเจ้าจะนำนโยบายที่ได้กล่าวมานี้ไปเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเทศบาลเมืองแม่เหียะให้มีความเจริญในทุกด้าน ให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

แสดงสถิติจำนวนประชากรในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑

ปี พ.ศ.	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม	ครัวเรือน	ประชากร เพิ่มขึ้น/ลดลง (คน)	เพิ่มขึ้น/ลดลง (%)
๒๕๕๘	๘,๖๓๘	๑๐,๒๒๔	๑๘,๘๖๒	๑๒,๕๙๒	๒๙๘	๑.๖๑
๒๕๕๙	๘,๗๑๖	๑๐,๓๓๙	๑๙,๐๕๕	๑๒,๘๓๔	๑๙๓	๑.๐๒
๒๕๖๐	๘,๗๘๗	๑๐,๔๐๗	๑๙,๑๙๔	๑๓,๐๐๕	๑๓๙	๐.๗๓
๒๕๖๑	๘,๘๑๓	๑๐,๔๘๔	๑๙,๒๙๗	๑๓,๓๒๕	๑๐๓	๐.๕๔

ที่มาของข้อมูล : สำนักบริหารการทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองแม่เหียะ ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒

จำนวนประชากรตามทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองแม่เหียะ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยพบว่าเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีจำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น ๑๘,๘๖๒ คน แบ่งเป็นชาย จำนวน ๘,๖๓๘ คน และเป็นหญิง จำนวน ๑๐,๒๒๔ คน และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ผ่านมามีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น ๑๙,๒๙๗ คน แบ่งเป็นชาย จำนวน ๘,๘๑๓ คน และเป็นหญิง จำนวน ๑๐,๔๘๔ คน ซึ่งมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๑ และในปีถัดไปจำนวนประชากรมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นทุกปี

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากรในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

หมู่ที่	๐-๒๐ ปี		๒๑-๖๐ ปี		๖๑-๘๙ ปี		๙๐ ปีขึ้นไป		รวม	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
หมู่ที่ ๑	๑๓๒	๑๒๕	๓๓๘	๔๒๒	๑๐๒	๑๑๘	๓	๔	๖๑๕	๖๖๙
หมู่ที่ ๒	๒๖๘	๒๖๑	๕๒๒	๗๙๐	๑๕๙	๑๙๙	๔	๔	๙๕๓	๑,๒๕๔
หมู่ที่ ๓	๒๐๔	๑๘๑	๕๑๓	๖๕๙	๑๖๑	๒๑๑	๔	๒	๘๘๒	๑,๐๕๓
หมู่ที่ ๔	๓๓๐	๓๒๗	๙๗๑	๑,๓๐๕	๒๗๓	๓๘๘	๗	๕	๑,๕๘๑	๒,๐๒๕
หมู่ที่ ๕	๔๐๐	๔๐๔	๑,๐๕๑	๑,๒๙๓	๒๕๒	๓๖๕	๑	๗	๑,๗๐๔	๒,๐๖๙
หมู่ที่ ๖	๑๑๒	๑๓๑	๓๔๒	๔๐๒	๑๔๙	๑๘๒	๓	๔	๖๐๖	๗๑๙
หมู่ที่ ๗	๒๓๙	๒๑๒	๕๙๘	๗๐๓	๑๔๙	๒๑๓	๒	๕	๙๘๘	๑,๑๓๓
หมู่ที่ ๘	๙๘	๗๔	๒๒๘	๒๙๘	๖๙	๙๑	๑	-	๓๙๖	๔๖๓
หมู่ที่ ๙	๕๗	๗๕	๑๖๘	๑๙๐	๖๖	๗๗	-	-	๒๙๑	๓๔๒
หมู่ที่ ๑๐	๑๘๓	๒๐๐	๕๑๗	๔๒๔	๘๓	๑๒๙	-	๒	๗๘๓	๙๕๕

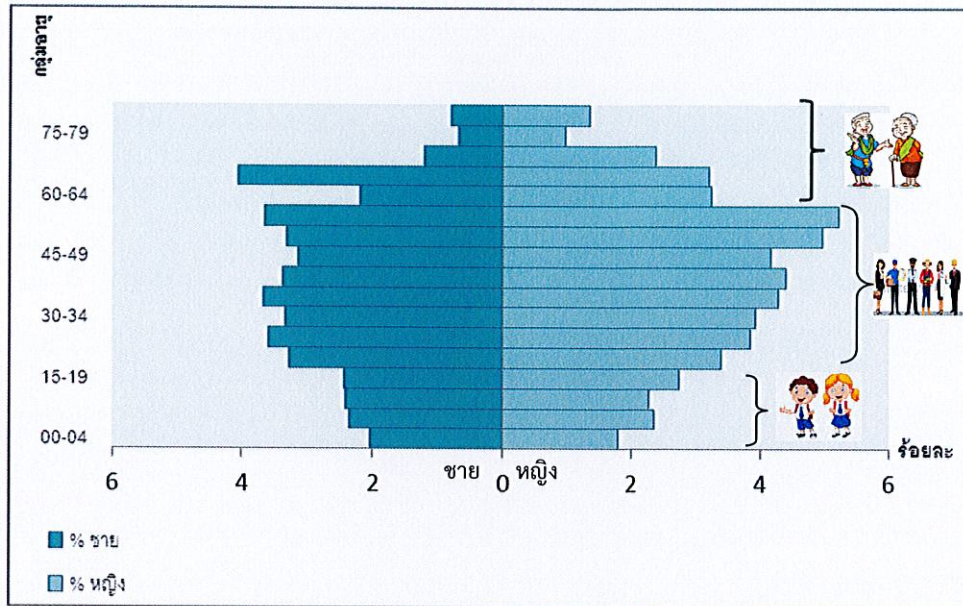
ที่มาของข้อมูล : สำนักบริหารการทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองแม่เหียะ ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒

แสดงจำนวนประชากรในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะ แยกตามช่วงอายุ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

กลุ่มอายุ	ชาย	หญิง	รวม	% ชาย	% หญิง
๐๐-๐๔	๓๙๔	๓๔๔	๗๓๘	๒.๐๔	๑.๗๘
๐๕-๐๙	๔๕๔	๔๕๔	๙๐๘	๒.๓๕	๒.๓๕
๑๐-๑๔	๔๖๕	๔๓๗	๙๐๒	๒.๔๑	๒.๒๗
๑๕-๑๙	๔๗๑	๕๒๙	๑,๐๐๐	๒.๔๔	๒.๗๔
๒๐-๒๔	๖๓๓	๖๕๒	๑,๒๘๕	๓.๒๘	๓.๓๘
๒๕-๒๙	๖๙๓	๗๔๒	๑,๔๓๕	๓.๕๙	๓.๘๕
๓๐-๓๔	๖๔๔	๗๕๖	๑,๔๐๐	๓.๓๔	๓.๙๒
๓๕-๓๙	๗๐๗	๘๒๕	๑,๕๓๒	๓.๖๗	๔.๒๘
๔๐-๔๔	๖๕๓	๘๔๖	๑,๔๙๙	๓.๓๙	๔.๓๙
๔๕-๔๙	๖๐๖	๘๐๑	๑,๔๐๗	๓.๑๔	๔.๑๕
๕๐-๕๔	๖๔๐	๙๕๕	๑,๕๙๕	๓.๓๒	๔.๙๕
๕๕-๕๙	๗๐๓	๑,๐๐๔	๑,๗๐๗	๓.๖๕	๕.๒๑
๖๐-๖๔	๔๒๖	๖๒๕	๑,๐๕๑	๒.๒๑	๓.๒๔
๖๕-๖๙	๗๘๓	๖๑๕	๑,๓๙๘	๔.๐๖	๓.๑๙
๗๐-๗๔	๒๓๗	๔๕๖	๖๙๓	๑.๒๓	๒.๓๗
๗๕-๗๙	๑๓๕	๑๘๖	๓๒๑	๐.๗๐	๐.๙๖
๘๐+	๑๕๕	๒๕๕	๔๑๐	๐.๘๐	๑.๓๒
รวม	๘,๗๙๙	๑๐,๔๘๒	๑๙,๒๘๑	๔๕.๖๔	๕๔.๓๖

ที่มาของข้อมูล : สำนักบริหารการทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองแม่เหียะ ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒

ปิรามิดโครงสร้างประชากรในเขตเทศบาลเมืองแม่เหิยะ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

จากปิรามิดโครงสร้างประชากรในเขตเทศบาลเมืองแม่เหิยะ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๑๕ – ๕๙ ปี ซึ่งอยู่ในวัยเรียนและวัยทำงาน แต่มีแนวโน้มลดลง เหมือนกับประชากรวัยเด็ก ซึ่งอยู่ในช่วงอายุแรกเกิด – ๑๔ ปี ในขณะเดียวกันประชากรวัยผู้สูงอายุ ซึ่งอยู่ในช่วงอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

เทศบาลเมืองแม่เหิยะ จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ คือ จัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย

- การศึกษาระดับก่อนวัยเรียน มีโรงเรียนอนุบาล จำนวน ๑ แห่ง มีจำนวนเด็กเล็ก ๑๔๑ คน
- การศึกษาระดับก่อนวัยเรียน มีศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๑ แห่ง มีจำนวนเด็กเล็ก ๕๐ คน
- การศึกษาระดับประถมศึกษา มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต ๑ จำนวน ๓ แห่ง (ยังไม่ได้รับการถ่ายโอนฯ) มีจำนวนนักเรียน ๗๕๐ คน
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) เป็นการจัดการศึกษาให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมตามอัตภาพ โดยการส่งเสริมความรู้ด้านอาชีพระยะสั้น การอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ เช่น การตัดเย็บเสื้อผ้า การจัดสวนถาด การทำผ้าบาติก เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมกิจกรรมให้แก่เด็ก และเยาวชนทางด้านการกีฬา นันทนาการ และการส่งเสริมงานประเพณีและวัฒนธรรม และเมืองศรีพัฒนาเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน กีฬา และศาสนาวัฒนธรรม จำนวน ๓ องค์กร คือ

๑. สภาเด็กและเยาวชน
 ๒. สภาวัฒนธรรมตำบลแม่เหิยะ
 ๓. หน่วยอบรมจริยธรรมประจำตำบลแม่เหิยะ
- (ที่มา : กองการศึกษา ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒)

๔.๒ สาธารณสุข

เทศบาลเมืองแม่เหียะ มีศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลเมืองแม่เหียะ จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านท่าข้ามตำบลแม่เหียะ มีบุคลากรด้านการแพทย์ ประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ ๓ คน

๒. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองแม่เหียะ มีบุคลากรด้านการแพทย์ ประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ ๑ คน นักกายภาพบำบัด ๑ คน

๓. ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูผู้สูงอายุและผู้พิการ หมู่ที่ ๒

๔. ศูนย์สาธารณสุขชุมชนหมู่บ้านป่าจี้ หมู่ที่ ๓

๕. ศูนย์สาธารณสุขชุมชนบ้านวรรณนิเวศน์ หมู่ที่ ๘

โรคที่พบบ่อย ได้แก่ โรคระบบไหลเวียนเลือด เช่น ความดันโลหิต รองลงมา คือ โรคทางเดินหายใจ (ที่มา : กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒)

๔.๓ อาชญากรรม

เทศบาลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นแต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งเทศบาลได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหของเทศบาลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาล พบว่ามีผู้ที่ติดยาเสพติดเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้าเนื้อมาจากเทศบาลได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำชุมชน ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหของเทศบาล เช่น การจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันการเกิดปัญหายาเสพติด การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติด การแจ้งเบาะแสผู้ค้าผู้เสพ รวมถึงการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

(๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

(๒) ออกเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ เด็กแรกเกิด

(๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ

(๔) ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน

(๕) ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

สำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

จำนวน ๑ แห่ง

การคมนาคม มีถนนสายหลัก ได้แก่

๑. ทางหลวงหมายเลข ๑๐๘ เชียงใหม่-ฮอด

๒. ทางหลวงหมายเลข ๑๒๑ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่-หางดง (คันคลองชลประทาน)

๓. ทางหลวงหมายเลข ชม ๓๐๒๙ วงแหวนรอบกลางเชียงใหม่

๕.๒ การไฟฟ้า

ในเขตเทศบาลไม่มีหน่วยงานการไฟฟ้า

๕.๓ การประปา

ในเขตเทศบาลไม่มีหน่วยงานการประปา

๕.๔ โทรศัพท์

ในเขตเทศบาลไม่มีหน่วยงานโทรศัพท์

บริการโทรคมนาคม

- โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน ๓๒ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๑ แห่ง

การขนส่ง (บริษัท เคอร์รี่) จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลแม่เหียะมีเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน ๙๓ ราย เกษตรกรบางรายมีพื้นที่ปลูกอยู่ต่างอำเภอหรือต่างจังหวัด และมีเกษตรกร จำนวน ๑๐ ราย มาจาก อำเภอหางดงเข้ามาทำการเกษตร (ทำนา) โดยมีพื้นที่ปลูกบริเวณหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕ คิดเป็นพื้นที่ ๑๗๒ ไร่ พืชที่ปลูกในตำบลส่วนใหญ่เป็นข้าว (เพื่อบริโภค) เลี้ยงไก่ ไม้ผลบางส่วน และพืชผัก

๖.๒ การประมง

ในเขตเทศบาลไม่มีการประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

ในเขตเทศบาลไม่มีการปศุสัตว์

๖.๔ การบริการ

สถานที่พักผ่อน

- ประเภทกิจการโรงแรม จำนวน ๔ แห่ง

- ประเภทห้องเช่า จำนวน ๒๔๙ แห่ง

ธนาคาร จำนวน ๑๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะ จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่

๑. อุทยานหลวงราชพฤกษ์

เป็นสวนพฤกษศาสตร์ขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสถานที่ที่ใช้จัดงานมหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ ราชพฤกษ์ ๒๕๕๔ และมหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ ราชพฤกษ์ ๒๕๕๕

๒. เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

เป็นสวนสัตว์เปิดที่ตั้งอยู่ในตำบลแม่เหียะ และตำบลหนองควาย จังหวัดเชียงใหม่ บริเวณด้านหลังทางทิศตะวันตกของอุทยานหลวงราชพฤกษ์เป็นสวนสัตว์ของรัฐบาลภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) เปิดให้เข้าชมเป็นครั้งแรกเมื่อ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ และเปิดบริการอย่างเป็นทางการเมื่อ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ในระยะเริ่มแรกอยู่ในภายใต้การดูแลขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ถือเป็นสวนสัตว์กลางคืนแห่งแรกในประเทศไทย และถือเป็นสวนสัตว์กลางคืนที่ใหญ่ที่สุดในโลก ด้วยขนาดพื้นที่ ๘๑๙ ไร่ ในปัจจุบันเชียงใหม่ไนท์ซาฟารีได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการที่สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งวันทั้งในเวลากลางวัน และในเวลากลางคืน

๓. วัดพระธาตุดอยคำ

เป็นวัดที่มีความสำคัญในจังหวัดเชียงใหม่ อายุเก่าแก่กว่า ๑,๓๐๐ ปี ตั้งอยู่บริเวณดอยคำ ด้านหลังอุทยานหลวงราชพฤกษ์ ห่างจากตัวเมืองประมาณ ๑๐ กิโลเมตร วัดพระธาตุดอยคำยังมีลานชมวิวที่สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์รอบเมืองเชียงใหม่ที่สวยงามตั้งสรวรรค์บนดินได้อีกจุดหนึ่ง นอกจากนี้ลานชมวิวดวัดพระธาตุดอยสุเทพราชวรวิหาร และนอกจากนี้ยามค่ำคืนเมื่อมองขึ้นไปบนพระธาตุดอยคำจะเห็นองค์พระธาตุเหลืออร่ามสว่างไสว งดงามยิ่งนัก

๔. น้ำตกตาดหมาไห้

เป็นน้ำตกขนาดกลาง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ บ้านแม่เหียะใน ตำบลแม่เหียะ มีน้ำมากในช่วงฤดูฝนให้นักท่องเที่ยวได้เล่นน้ำอย่างชุ่มฉ่ำ ช่วงฤดูหนาว นักท่องเที่ยวอยากสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิดก็มีลานกางเต็นท์ไว้บริการ รวมถึงเป็นเส้นทางท่องเที่ยว เส้นทางศึกษาธรรมชาติ

๖.๖ อุตสาหกรรม

ลักษณะการประกอบอุตสาหกรรมในท้องถิ่นมี ๒ ประเภท คือ อุตสาหกรรมขนาดเล็ก และอุตสาหกรรมขนาดกลาง

- โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (เงินลงทุนไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท) จำนวน ๑๘ แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง (เงินลงทุนไม่เกิน ๑๐-๑๐๐ ล้านบาท) จำนวน ๒ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

สถานบริการน้ำมัน	จำนวน ๓	แห่ง
ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า (สถานที่จำหน่ายสินค้าปลีกขนาดใหญ่)	จำนวน ๓	แห่ง
ร้านค้า	จำนวน ๕๔๐	แห่ง
ตลาด	จำนวน ๒	แห่ง
สถานพยาบาลเอกชน/คลินิก	จำนวน ๒๕	แห่ง
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน ๑๖	แห่ง
สถานที่จำหน่ายอาหารตามพรบ.สาธารณสุข	จำนวน ๑๑๘	แห่ง
สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ร้านนวด, หอพัก, ร้านซักอบรีด, ร้านเสริมสวย, ร้านซ่อมรถ, ร้านขายหินดินทราย, โรงงานผลิต เฟอร์นิเจอร์, โรงงานผลิตแชมพู, ฟิตเนส, การเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)	จำนวน ๒๗๗	แห่ง

๖.๘ แรงงาน

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแม่เหียะ ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และร้อยละ ๓๐ ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยออกไปทำงานรับจ้างทั้งในและนอกพื้นที่

๖.๙ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

สรุปผลการดำเนินการสำรวจข้อมูล (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP) เทศบาลเมืองแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

๖.๙.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ชุมชนภายในตำบลแม่เหียะ ทั้งหมด ๒๗ ชุมชน

จำนวนครัวเรือน ๑๒,๘๐๐ ครัวเรือน

๖.๙.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ตำบลแม่เหียะ มีพื้นที่ประมาณ ๑๕,๒๕๓.๑๒ ไร่

มีพื้นที่การเกษตรประมาณ ๑๐ ไร่ (ปลูกไว้เพื่อบริโภคในครัวเรือน)

พื้นที่การเกษตรคิดเป็นร้อยละ ๐.๐๖ ของพื้นที่ทั้งหมด

๖.๙.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ตำบลแม่เหียะใช้น้ำเพื่อการเกษตรจากแหล่งน้ำธรรมชาติ (ห้วย/ลำธาร) ทำการเกษตรเฉพาะฤดูที่มีน้ำเท่านั้น เนื่องจากปริมาณน้ำไม่เพียงพอสำหรับทำการเกษตรทั้งปี และส่วนใหญ่ปลูกไว้เพื่อบริโภคในครัวเรือน

๖.๙.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคในชุมชนตำบลแม่เหียะมาจากระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)

ยกเว้น ชุมชนเกษตรแม่เหียะใน หมู่ที่ ๓ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคมาจากประปาหมู่บ้าน

๗ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๙ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๐ นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ มีศาสนสถาน จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

๑. วัดพระธาตุดอยคำ

เป็นวัดที่มีอายุกว่า ๑,๓๐๐ ปี และถือว่าเป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่ประดิษฐานของหลวงพ่อดำใจ ซึ่งปัจจุบันมีผู้มากราบไหว้ขอพรจำนวนมาก

๒. วัดศรีมงคลจารย์ (วัดตำหนักสวนขวัญ)

วัดศรีมงคลจารย์มีพระศรีมงคลจารย์ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักปราชญ์ของล้านนา เป็นผู้รณาคัมภีร์ต่าง ๆ เมื่อครั้งยังจำพรรษาอยู่ที่วัดตำหนักสวนขวัญ ปัจจุบันทางวัดได้สร้างรูปเหมือนท่านไว้ที่วัด มีผู้คนมารายไหว้บนบานสานกล่าวขอพรเรื่องของการศึกษาและการสอบ และประสบความสำเร็จเป็นจำนวนมาก

๓. วัดท่าข้าม

เป็นวัดที่มีพระอุโบสถไม้สักที่สวยงามตระการตา

๔. วัดอุโบสถ

เป็นวัดที่มีอุโบสถเก่าแก่กว่า ๔๕๐ ปี และมีพระธาตุกลับหัว

๕. วัดป่าจี้

เป็นสถานที่เก็บพระบรมใช้ประกอบพิธีกรรมเลี้ยงดง

๖. วัดต้นปิน

เป็นวัดที่ครูบาศรีวิชัยนักบุญแห่งล้านนาไทยเคยจำพรรษา และปัจจุบันได้มีการจัดสร้างรูปหล่อครูบาศรีวิชัย เพื่อให้ประชาชนได้สักการบูชา

๗. วัดสวนพริก

เป็นวัดที่เก่าแก่ ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสุเทพ-ปุย ได้รับการบูรณะโดยศรัทธาในพุทธศาสนาโดยทั่วไป

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลแม่เหียะมีวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญ ดังนี้

๑. ประเพณีเลี้ยงดง

เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตกาล เพื่อให้ประชาชนมีความรักความหวงแหนรักษาป่าไม้ให้คงอยู่และไม่ให้ใครเข้าไปบุกรุกทำลายธรรมชาติป่าต้นน้ำให้เสียหาย โดยวิธีบวงสรวง “ผีปู่และย่าแสะ” ที่เชื่อกันว่าปกปักรักษาป่าไม้ในตำบลแม่เหียะปีละหนึ่งครั้งผ่านร่างทรงด้วยกระบือรุ่นเขาเพียงหู ๑ ตัว ซึ่งเป็นประเพณีที่เรียกได้ว่าเป็นแห่งเดียวในโลก ประเพณีจะจัดขึ้นทุกวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๙ ของทุกปี (เดือนพฤษภาคม-เดือนมิถุนายน)

๒. ประเพณีตักบาตรเทโวโรหณะ

จัดขึ้นบริเวณหอคำหลวงอุทยานหลวงราชพฤกษ์ เป็นประจำทุกปีในเทศกาลวันออกพรรษา ตรงกับวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑

๓. ประเพณีต๋ามฮีดตวยฮอย เดียวขึ้นดอยคำ

เป็นประเพณีที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงวันแรม ๘ ค่ำ เดือน ๘ ของทุกปี ซึ่งก่อนหน้าที่จะมีการสรงน้ำพระธาตุดอยคำ ชาวบ้านจะจุดประทีปโคมไฟเดินขึ้นไปสักการะพระธาตุโดยมีระยะทางกว่า ๔ กิโลเมตร เป็นความเชื่อว่าเป็นการแสดงถึงพลังความศรัทธาในพระพุทธศาสนาและระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นการแสดงออกด้วยการเดินขึ้นดอยคำจนถึงพระธาตุด้วยร่างกายอันแข็งแรง แรงใจอันแน่วแน่ ซึ่งในปัจจุบันเป็นประเพณีเดียวขึ้นดอยคำที่เป็นที่รู้จัก และมีประชาชนเข้าร่วมกันเป็นจำนวนมากทุกปี เพื่อสร้างจิตสำนึก และปลูกฝังให้อนุชนรุ่นหลังมีจิตสำนึกในประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประเพณีเดียวขึ้นดอยคำยังคงดำรงอยู่คู่ตำบลแม่เหียะสืบไป

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นดินขอ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ผลิตภัณฑ์น้ำพริก/ไส้อั่ว
- ผลิตภัณฑ์กระดาษสา

- ผลิตภัณฑ์ดอกไม้จากผ้าใยบัวและตุ๊กตาผ้าฝ้าย
- ผลิตภัณฑ์หมอนใบชา
- ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและกระเป๋า
- ผลิตภัณฑ์ผ้าไหม
- ผลิตภัณฑ์จากกระดาศทึซซุ
- งานหัตถกรรมย้อนยุค
- ผลิตภัณฑ์แคบหมู
- ผลิตภัณฑ์หินปั้นทราย
- ผลิตภัณฑ์ทองม้วนสด
- ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินแท้
- ผลิตภัณฑ์ลูกประคบสมุนไพร
- ผลิตภัณฑ์แฮร์โคทน้ำมันมะพร้าว
- ผลิตภัณฑ์กล่องเก็บชุดเครื่องประดับ

๘ ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภคบริโภค ร้อยละ ๙๐ ของครัวเรือนในตำบลแม่เหียะ ใช้น้ำจากการประปา ส่วนภูมิภาค สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อยไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ได้เพียงพอ

๘.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ในเขตเทศบาลมีเฉพาะในพื้นที่ชุมชนเกษตรแม่เหียะใน หมู่ที่ ๓ บ้านป่าจี้ (เป็นพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย)

๘.๓ ภูเขา

อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

ในพื้นที่ของเทศบาลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ และอากาศที่ไม่มีมลพิษ เทศบาลได้จัดทำโครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่าง ๆ ในพื้นที่ของตนเอง และที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงามให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป

๙ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๙.๙ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๐ นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ มีศาสนสถาน จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

๑. วัดพระธาตุดอยคำ เป็นวัดที่มีอายุกว่า ๑,๓๐๐ ปี และถือว่าเป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่ประดิษฐานของหลวงพ่อกันใจ ซึ่งปัจจุบันมีผู้มากราบไหว้ขอพรจำนวนมาก
๒. วัดศรีมงคลจารย์ (วัดต๋านักสวนขวัญ) วัดสิริมงคลจารย์มีพระศรีมงคลจารย์ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักปราชญ์ของล้านนา เป็นผู้รณาคัมภีร์ต่าง ๆ เมื่อครั้งยังจำพรรษาอยู่ที่วัดต๋านักสวนขวัญ

ปัจจุบันทางวัดได้สร้างรูปเหมือนท่านไว้ที่วัด มีผู้คนมารายไหว้บนบานสานกล่าวขอพรเรื่องของการศึกษาและการสอบ และประสบความสำเร็จเป็นจำนวนมาก

๓. วัดท่าข้าม เป็นวัดที่มีพระอุโบสถไม้สักที่สวยงามตระการตา

๔. วัดอุโบสถ เป็นวัดที่มีอุโบสถเก่าแก่กว่า ๔๕๐ ปี และมีพระธาตุกลับหัว

๕. วัดป่าจี้ เป็นสถานที่เก็บพระพุทธรูปที่ประกอบพิธีกรรมเลี้ยงคง

๖. วัดต้นปิน เป็นวัดที่ครูบาศรีวิชัยนักบุญแห่งล้านนาไทยเคยจำพรรษา และปัจจุบันได้มีการจัดสร้างรูปหล่อครูบาศรีวิชัย เพื่อให้ประชาชนได้สักการบูชา

๗. วัดสวนพริก เป็นวัดที่เก่าแก่ ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสุเทพ-ปุย ได้รับการบูรณะโดยศรัทธาในพุทธศาสนาโดยทั่วไป

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลแม่เหียะมีวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญ ดังนี้

๑. ประเพณีเลี้ยงคง

เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตกาล เพื่อให้ประชาชนมีความรักความหวงแหน รักษาป่าไม้ให้คงอยู่ และไม่ให้ใครเข้าไปบุกรุกทำลายธรรมชาติ ป่าต้นน้ำให้เสียหาย โดยวิธีบวงสรวง “ผีปู่และ - ย่าและ” ที่เชื่อกันว่าปกป้องรักษาป่าไม้ในตำบลแม่เหียะ ปีละหนึ่งครั้ง ผ่านร่างทรงด้วยกระป๋องแร่เพียงหู ๑ ตัว ซึ่งเป็นประเพณีที่เรียกได้ว่าเป็นแห่งเดียวในโลก ประเพณีจะจัดขึ้นทุกวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๙ ของทุกปี (เดือนพฤษภาคม-เดือนมิถุนายน)

๒. ประเพณีตักบาตรเทโวโรหณะ

จัดขึ้นบริเวณหอคำหลวง อุทยานหลวงราชพฤกษ์ เป็นประจำทุกปีในเทศกาลวันออกพรรษา ตรงกับวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑

๓. ประเพณีตำมฮีดตวยฮอย

เดียวขึ้นดอยคำ

เป็นประเพณีที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ในช่วงวันแรม ๘ ค่ำ เดือน ๘ ของทุกปี ซึ่งก่อนหน้าที่จะมีการสรงน้ำพระธาตุดอยคำ ชาวบ้านจะจุดประทัดไฟเดินขึ้นไปสักการะพระธาตุโดยมีระยะทางกว่า ๔ กิโลเมตร เป็นความเชื่อว่าเป็นการแสดงถึงพลังความศรัทธาในพระพุทธศาสนาและระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นการแสดงออกด้วยการเดียวขึ้นดอยคำจนถึงพระธาตุด้วยร่างกายอันแข็งแรง แรงใจอันแน่วแน่ ซึ่งในปัจจุบันเป็นประเพณีเดียวขึ้นดอยคำที่เป็นที่รู้จัก และมีประชาชนเข้าร่วมกันเป็นจำนวนมากทุกปี เพื่อสร้างจิตสำนึก และปลูกฝังให้อนุชนรุ่นหลังมีจิตสำนึก ในประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประเพณีเดียวขึ้นดอยคำยังคงดำรงอยู่คู่ตำบลแม่เหียะสืบไป

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นดินขอ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ผลิตภัณฑ์น้ำพริก/ไส้อั่ว
- ผลิตภัณฑ์กระดาษสา
- ผลิตภัณฑ์ดอกไม้จากผ้าใยบัวและตุ๊กตาผ้าฝ้าย
- ผลิตภัณฑ์หมอนใบชา
- ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและกระเป๋า
- ผลิตภัณฑ์ผ้าไหม

- ผลิตภัณฑ์จากกระดาษทิชชู
- งานหัตถกรรมย้อนยุค
- ผลิตภัณฑ์แคปหมู
- ผลิตภัณฑ์หินปั้นทราย
- ผลิตภัณฑ์ทองม้วนสด
- ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินแท้
- ผลิตภัณฑ์ลูกประคบสมุนไพร
- ผลิตภัณฑ์แฮร์โคทน้ำมันมะพร้าว
- ผลิตภัณฑ์กล่องเก็บชุดเครื่องประดับ

๙ ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภคบริโภค ร้อยละ ๙๐ ของครัวเรือนในตำบลแม่เหียะ ใช้น้ำจากการประปาส่วนภูมิภาค สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ได้เพียงพอ

๙.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ในเขตเทศบาลมีเฉพาะในพื้นที่ชุมชนเกษตรแม่เหียะใน หมู่ที่ ๓ บ้านป่าจี้ (เป็นพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย)

๙.๓ ภูเขา

ในเขตเทศบาลไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของเทศบาลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ และอากาศที่ไม่มีมลพิษ เทศบาลได้จัดทำโครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่าง ๆ ในพื้นที่ของตนเอง และที่สาธารณะ รวมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป

๒.๒ โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน

คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองแม่หิยะ

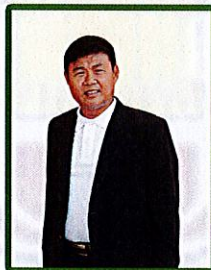
นายธวัฒน์ ยอดใจ
นายกเทศมนตรีเมืองแม่หิยะ

ธวัชชัย กุลนรา
เลขานุการนายกฯ

ยงยุทธ กุลนรา
รองนายกเทศมนตรีฯ

ประยัด ศรีวิชัย
รองนายกเทศมนตรีฯ

สมบัติ เทพอยู่
รองนายกเทศมนตรีฯ

ทวิชย์ สิงห์ไตราช
ที่ปรึกษานายกฯ

อินทนา ณ เชียงใหม่
ที่ปรึกษานายกฯ

หัวหน้าส่วนราชการ เทศบาลเมืองแม่เหิระ

สมบุญ ทิรัญย์โชติ
ปลัดเทศบาลเมืองแม่เหิระ

พิชิต กุลกรณ
รองปลัดเทศบาลเมืองแม่เหิระ

อังคณา ปริยศิริ
รองปลัดเทศบาลเมืองแม่เหิระ

ไมตรี ทรัพย์ฉายแสง
หัวหน้าสำนักงาน

พริทเพย เตชะตน
ผอ.กองคลัง

พิชิต สมักรเขตการณ
ผอ.กองช่าง

จิรพร หวังแดง
ผอ.กองสาธารณสุข

เรณู มานาบุตร
สท.กองเสนา

เกียรติศักดิ์ วีระวงท
หน.ฝ่ายพัฒนาชุมชน
สท.ผอ.กองสวัสดิการสังคม

กิตติศักดิ์ วัฒนชาติ
นิติกร
สท.ผอ.กองวิชาการและแผนงาน

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ศักยภาพและเป้าหมายการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมทางการตลาดการท่องเที่ยวในประเทศไทย

๒.๑ ตลาดต่างประเทศ

๑) แนวโน้มสถานการณ์การเดินทางตลาดต่างประเทศปี ๒๕๖๑-๒๕๖๒

ในปี ๒๕๖๑ คาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าประเทศไทยประมาณ ๓๘.๔ ล้านคน ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๐ และสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยว ๒.๐๓ ล้านล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ (ประมาณการจาก ททท. เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๑) โดยมีปัจจัยบวกจากการเติบโตของนักท่องเที่ยวที่ดีในช่วง ๗ เดือนที่ผ่านมา (มกราคม-กรกฎาคม ๒๕๖๑) โดยนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑ หรือมีจำนวน ๒๒.๖๕ ล้านคน สร้างรายได้ประมาณ ๑.๑๘ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔ (สถิติรายสัปดาห์จากกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา) โดยเกือบทุกภูมิภาคมีแนวโน้มเติบโตที่ดี โดยเฉพาะนักท่องเที่ยว จากตลาดระยะกลาง-ใกล้ โดยเฉพาะตลาดจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ นักท่องเที่ยวจากอาเซียน และอินเดีย ที่นิยมเดินทางในช่วงเทศกาล (ตรุษจีน สงกรานต์) โดยมีปัจจัยเสริมคือการเพิ่มของเที่ยวบินและเส้นทางบินใหม่ ๆ มีเพียงนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคตะวันออกกลางและเอเชียเนียบที่ปรับตัวลดลงในภาพรวม ในช่วงครึ่งปีหลัง คาดว่าตลาดจะยังมีแนวโน้มขยายตัวแต่จะอยู่ในระดับไม่สูงมากนัก เนื่องจากมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเติบโตของตลาดได้แก่ ๑) ผลกระทบจากเหตุการณ์เรือล่มที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ซึ่งคาดว่าจะกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวจีนเดินทางเข้าไทยลดลงกว่าที่เคยคาดการณ์ ๒) ค่าเงินบาทที่อ่อนค่าในหลายประเทศจากการถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจของสหรัฐ (อิหร่าน รัสเซีย ตุรกี) ซึ่งเริ่มมีผลกระทบต่อการเดินทางเข้าไทยตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ ๒ ของตลาดเหล่านี้ และ ๓) ปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัวในบางประเทศ เช่น กลุ่มละตินอเมริกา ซึ่งนิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในภูมิภาคเป็นหลัก

สถานการณ์รายภูมิภาค โดยสรุป มีดังนี้

- **ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ** ทุกตลาดมีแนวโน้มขยายตัวดี โดยเฉพาะในช่วง ๗ เดือนแรก มีอัตราการเติบโตด้านจำนวนนักท่องเที่ยวรายสัปดาห์ของภูมิภาคขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๘ สร้างรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔ โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาจากตลาดจีนที่ฟื้นตัวกลับมาเป็นปกติจากทัวร์ศูนย์เหรียญ โดยเป็นปีแรกที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวจีนมากกว่า ๑ ล้านคนต่อเดือน ในเดือนกุมภาพันธ์ ปัจจัยบวกจาก ICAO ที่ปลดธงแดงให้แก่มาตรฐานด้านความปลอดภัยด้านการบินของไทย ทำให้สายการบินเพิ่มความถี่ และเปิดเส้นทางบินใหม่เข้าประเทศไทยมากขึ้น เช่น ตลาดญี่ปุ่น เปิดเส้นทางนาโกย่า ซัปโปโร และฮิโรชิม่า (Charter) และตลาดเกาหลี เปิดเส้นทางมูอัน เป็นต้น ความร่วมมือของ ททท. กับหน่วยงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่าง ๒ ประเทศ เช่น ความร่วมมือกับองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคคิวชู ในการส่งเสริมการเดินทางแลกเปลี่ยนระหว่างกันมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความร่วมมือกับ Alibaba ในการสร้าง Thailand Tourism Platform ให้แก่นักท่องเที่ยวจีน อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลา ๕ เดือนที่เหลือของปี กรณีเรือล่มที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อเดือนกรกฎาคม คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวจีนในไตรมาสที่ ๓-๔ และอาจฉุดให้ภาพรวมของภูมิภาคปรับตัวลดลงเล็กน้อย แต่จะไม่มีผลกระทบในภาพรวมทั้งปี โดยคาดว่าเมื่อจบปี ๒๕๖๑ ภูมิภาคนี้ จะยังมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น และเกินเป้าหมายที่ตั้งไว้ในปี ๒๕๖๑

- **ภูมิภาคอาเซียน** มีแนวโน้มขยายตัวดี โดยเฉพาะในช่วง ๗ เดือนแรก มีอัตราการเติบโตด้านจำนวนนักท่องเที่ยวรายสัปดาห์ของภูมิภาคขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ สร้างรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ทุกตลาดเติบโตอยู่ในเกณฑ์ดี (ยกเว้น บรูไน และเมียนมาร์) โดยมีแรงขับเคลื่อนจากความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเมืองเศรษฐกิจชายแดน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกันของไทยและประเทศอาเซียน อาทิ การพัฒนาด้าน Logistic

ทางบก โดยการเชื่อมโยงรถประจำทางจากท่าอากาศยานนานาชาติของไทยเข้าสู่ประเทศอาเซียน และเปิดเส้นทางเดินรถไฟจากประเทศอาเซียนเข้าสู่ประเทศไทย เป็นต้น นอกจากนี้ จากความนิยมในการท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวอาเซียนที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้สายการบินต้นทุนต่ำ (Low-cost Airline) หลายสายเพิ่มความถี่เที่ยวบินจากเมืองหลัก และเปิดเส้นทางบินใหม่ๆ เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวหลักของไทยมากขึ้น เช่น เชียงใหม่ ภูเก็ต และหัวหิน โดยคาดว่า เมื่อจบปี ๒๕๖๑ ตลาดอาเซียนจะยังเติบโตด้วยดีประมาณร้อยละ ๗

● **ภูมิภาคยุโรป** ในช่วง ๗ เดือนที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ และรายได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๕ เป็นการเติบโตที่เพิ่มขึ้นในระดับไม่สูงมากนักจากปีที่ผ่านมาแม้จะมีการขยายตัวสูงถึงระดับ ๒ digits ในช่วงไตรมาสแรก (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเดินทางท่องเที่ยวช่วงปีใหม่และเทศกาลอีสเตอร์ ซึ่งปีนี้เลื่อนขึ้นมารวดขึ้นเป็นช่วงเดือนมีนาคม (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗) การเปิดเที่ยวบินใหม่และเพิ่มความถี่ของหลายเส้นทางจากออสเตรีย เยอรมนี คาซัคสถาน รัสเซีย สหราชอาณาจักร สวีเดน และเดนมาร์ก อย่างไรก็ตามในช่วงกลางปี ๒๕๖๑ เริ่มมีทิศทางชะลอตัวหรือขยายตัวต่ำ เนื่องจากรัสเซียซึ่งเป็นตลาดหลัก หดตัวร้อยละ ๑๕ ในช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม ส่งผลให้จุดอัตราการเติบโตในภาพรวมของภูมิภาคยุโรป จากการใช้จ่ายงบประมาณจำนวนมากในการเป็นเจ้าภาพจัด FIFA World Cup ๒๐๑๘ และสถานะเศรษฐกิจรัสเซียชะลอตัวหลังสหรัฐอเมริกาออกมาตรการคว่ำบาตรรัสเซีย ทำให้ในเดือนสิงหาคมค่าเงินรูเบิลอ่อนค่าลงร้อยละ ๕-๑๐ นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มนักท่องเที่ยวยุโรปหันเหการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวระยะใกล้-กลาง ได้แก่ ตุนิเซีย ตุรกี และอียิปต์ ซึ่งฟื้นตัวเต็มที่ในช่วงฤดูร้อนปีนี้ โดยเฉพาะตุรกี ที่มีค่าเงินอ่อนค่าลงมาก บริษัทนำเที่ยวรายใหญ่ เช่น Thomas Cook และ TUI เสนอขายแพคเกจท่องเที่ยวที่คุ้มค่าไปยังประเทศเหล่านี้มากขึ้น ขณะที่ประเทศไทยยังคงมีภาพลักษณ์เชิงลบกรณีการนำเสนอความแออัดของนักท่องเที่ยว (Over Tourism) ด้านความปลอดภัยและแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมในตลาดสแกนดิเนเวียเยอรมนี และสหราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไตรมาสสุดท้าย คาดว่าภาพรวมสถานการณ์ท่องเที่ยวภูมิภาคยุโรปจะเติบโตเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๕ จากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนื่องจากการเปิดเที่ยวบินเส้นทางใหม่จากเมืองหลักและเมืองรองของยุโรปเข้ากระเป๋ ภูเก็ต และอยู่ตะเภา รวมกว่า ๒๐ เส้นทางบิน เช่น สหราชอาณาจักร (เมืองเบอร์มิงแฮม แมนเชสเตอร์) เยอรมนี (เมืองดึสเซิลดอร์ฟ) สแกนดิเนเวีย (เมืองเอเธนส์ บรูซาเวล ออสโล สต็อกโฮล์ม โคเปนเฮเกน) รัสเซียเข้ากรุงเทพฯ (เมืองมอสโก) และการเพิ่มความถี่เที่ยวบินประจำ อิตาลี (มิลาน) ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจบางประเทศที่ต้องติดตามคือ วิกฤตค่าเงินลีราของตุรกีอ่อนค่าเกือบร้อยละ ๔๐ ในเดือนสิงหาคม อาจส่งผลกระทบต่อความผันผวนของตลาดหุ้น และค่าเงินสกุลหลักภายในภูมิภาคยุโรปเนื่องจากเป็นคู่ค้าหลัก สำหรับการเดินทางเข้าไทยของนักท่องเที่ยวตุรกีมีแนวโน้มชะลอตัวร้อยละ ๑๗ ในเดือนพฤษภาคมเป็นครั้งแรก การใช้จ่ายจากตลาดนี้ คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากปัญหาค่าเงินอ่อนค่าลงค่อนข้างมาก (นักท่องเที่ยวตุรกีจัดเป็นตลาดที่มีศักยภาพตลาดหนึ่งของไทย ปี ๒๕๖๐ มีสัดส่วนเกือบร้อยละ ๒๐ สูงเป็นอันดับ ๒ รองจากโปแลนด์ ทั้งรายได้และจำนวนในกลุ่มตลาด Others) ทั้งนี้ คาดว่าเมื่อสิ้นปี ๒๕๖๑ ภูมิภาคนี้จะเติบโตประมาณร้อยละ ๖

● **ภูมิภาคอเมริกา** ในช่วง ๗ เดือนที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ และรายได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ จำนวนนักท่องเที่ยวเติบโตในระดับต่ำ เนื่องจากการลดลงของกลุ่มละตินอเมริกา ทำให้จุดอัตราการเติบโตในภาพรวมของภูมิภาค โดยได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่ผันผวนและค่าเงินที่อ่อนค่าลง โดยเฉพาะตลาดอาเจนตินาและบราซิลเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ ความนิยมเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคมากขึ้น กอปรกับการผ่อนปรนด้านวีซ่าและเที่ยวบินที่เพิ่มขึ้น ทำให้มีการเดินทางไปยังสหรัฐอเมริกาและแคนาดาเพิ่มขึ้นอย่างมาก รวมทั้งความนิยมในการเดินทางไปชมฟุตบอลโลกที่รัสเซียของประเทศกลุ่มละติน แนวโน้มการเดินทางในไตรมาสที่ ๔ คาดว่าตลาดจะเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ โดยการเติบโตของ ๒ ตลาดหลัก คือ สหรัฐอเมริกาและแคนาดา อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยความเสี่ยงที่ต้องติดตามในด้านการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ (FED) อาจส่งผลกระทบต่อความผันผวนของค่าเงินในระยะสั้น รวมทั้งการเก็บภาษีสินค้านำเข้าจากประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะจีน และการ

คว่ำบาตรประเทศต่าง ๆ ที่อาจกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ คาดว่า เมื่อสิ้นปี ๒๕๖๑ ภูมิภาคนี้จะเติบโตประมาณร้อยละ ๔

● **ภูมิภาคเอเชียใต้** ในช่วง ๗ เดือนที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒ และรายได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ มีปัจจัยบวกจากการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดีของภูมิภาค โดยเฉพาะเศรษฐกิจอินเดีย บังคลาเทศ ภูฏาน จากการฟื้นตัวของภาคการก่อสร้าง การผลิต และการเกษตร ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความสามารถในการใช้จ่ายมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยบวกด้านการบิน จากเมือง Bhubaneswar และ Chandigarh ในช่วงปลายเดือนธันวาคมของปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลในการช่วยขยายตลาดนักท่องเที่ยวจากเมืองรองของอินเดียและเที่ยวบินกาฐมาณฑุ - กรุงเทพฯ (๓ เที่ยวบินต่อสัปดาห์) คาดว่า จะเป็นผลดีต่อนักท่องเที่ยวจากเนปาล สำหรับปัจจัยที่เป็นอุปสรรค คือ ปัจจัยด้านคู่แข่ง เช่น สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์มีนโยบายผ่อนปรนการตรวจลงตราสำหรับหนังสือเดินทางสัญชาติอินเดีย คาดว่า จะสามารถดึงชาวอินเดียเข้าไปท่องเที่ยวได้มากขึ้น ทั้งนี้ คาดว่าเมื่อสิ้นปี ๒๕๖๑ ภูมิภาคนี้จะมีการเติบโตของนักท่องเที่ยวประมาณร้อยละ ๑๒

● **ภูมิภาคโอเชียเนีย** ในช่วง ๗ เดือนที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวภูมิภาคนี้หดตัวร้อยละ ๑ และรายได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ เช่นกัน โดยเป็นการลดลงของตลาดหลัก ออสเตรเลีย โดยในช่วงที่ผ่านมา ออสเตรเลีย ได้รับผลกระทบเล็กน้อยในช่วงค่าเงินบาทที่แข็งค่าอย่างมากในช่วงต้นปี การเข้าร่วมงานโอลิมปิกฤดูหนาวที่เกาหลี่ใต้ ในเดือนกุมภาพันธ์ การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาในกลุ่มประเทศเครือจักรภพ (Gold Coast ๒๐๑๘ Commonwealth Games) ช่วงกลางเดือนเมษายน รวมทั้งการเดินทางไปชมฟุตบอลโลกที่รัสเซีย ทั้งนี้ คาดว่าในไตรมาสสุดท้ายของปี ภูมิภาคนี้จะปรับตัวดีขึ้น จากปัจจัยสนับสนุนทางด้านภาพลักษณ์ที่ดีของไทยและความร่วมมือในการส่งเจ้าหน้าที่มาช่วยเหลือทีมหมูป่าของไทย ที่ถ้ำหลวง จังหวัดเชียงราย ซึ่งสำนักข่าวของออสเตรเลียมีการออกอากาศบ่อยครั้งและทำสื่อบริการที่ดีที่มีแนวโน้มเชิงบวก โดยคาดว่าทั้งปี ๒๕๖๑ ภูมิภาคนี้นักท่องเที่ยวจะชะลอตัวเล็กน้อยหรือทรงตัวประมาณร้อยละ ๐.๑

● **ภูมิภาคตะวันออกกลาง** ในช่วง ๗ เดือนที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวภูมิภาคนี้หดตัวร้อยละ ๕ และรายได้หดตัวร้อยละ ๑ มีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคคือ การเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๕ เป็นครั้งแรกของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และซาอุดีอาระเบียนับตั้งแต่เดือนมกราคม เป็นต้นมา ส่งผลให้นักท่องเที่ยวทั้งสองตลาดหดตัวลดลง ประกอบกับตลาดอิหร่านประสบปัญหาค่าเงินอ่อนค่าจากความวิตกกังวลต่อที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาสั่งมาตรการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อสกัดกั้นรัฐบาลอิหร่านในการเข้าซื้อสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ การทำธุรกรรมในสกุลเรียลในบัญชีธนาคารระหว่างประเทศหรือในการออกพันธบัตร การทำธุรกรรมซื้อขายทองคำ และสินค้าโภคภัณฑ์อื่น ๆ ทำให้ตลาดนี้ชะลอตัวลงเช่นกัน และมีผลกระทบต่อการรวมของภูมิภาค ทั้งนี้ตลาดที่มีแนวโน้มเติบโตได้แก่ อิสราเอล และคูเวต จากปัจจัยสนับสนุนในช่วงวันหยุดยาวเทศกาลในเดือนมีนาคมและกันยายน ในช่วงครึ่งปีหลังตลาดในภูมิภาคยังมีปัจจัยความเสี่ยงที่ยังต้องติดตาม ได้แก่ ท่าทีของสหรัฐอเมริกาต่อมาตรการคว่ำบาตรรอบ ๒ จากข้อตกลงนิวเคลียร์อิหร่านและประเทศสมาชิก ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งจะพุ่งเป้าไปยังการทำธุรกรรมของธนาคารกลาง การส่งออกน้ำมัน และการขนส่งสินค้าทางเรือของอิหร่านซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจภูมิภาคตะวันออกกลาง

● **ภูมิภาคแอฟริกา** ในช่วง ๗ เดือนที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวภูมิภาคนี้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ และรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ เศรษฐกิจทั่วภูมิภาคอยู่ในช่วงฟื้นตัวในระดับดีขึ้น แบบค่อยเป็นค่อยไป นักท่องเที่ยวยังคงเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากตลาดแอฟริกาใต้เติบโตดีกว่า ๒ digits ที่ร้อยละ ๑๕ แต่ยังคงต้องระวังปัจจัยทางด้านคู่แข่ง เช่น สิงคโปร์ที่มีเที่ยวบินตรง ระหว่างสิงคโปร์-โจฮันเนสเบิร์ก อย่างไรก็ตาม คาดว่า ภูมิภาคนี้เมื่อจบปี ๒๕๖๑ จะยังคงเติบโตสดใสขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๙

ปี ๒๕๖๒ คาดว่า จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าประเทศไทยประมาณ ๔๐.๓ ล้านคน ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๑ และสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยว ๒.๒๓ ล้านล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๖ (ประมาณการจาก ททท. เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๑) การเติบโตของตลาดในปีนี้อาจอยู่ในระดับต่ำ โดยได้มีการปรับการคาดการณ์จากเดิมที่คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้าไทยมากกว่า ๔๑ ล้านคน เนื่องจากผลกระทบเรื่อลมที่จังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้ การเติบโตของตลาดในปี ๒๕๖๒ ขึ้นอยู่กับการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวจากเหตุการณ์เรื่อลม หากสามารถฟื้นตัวได้ภายในไตรมาสที่ ๑ จะทำให้ตลาดเติบโตได้ตามที่คาดการณ์ไว้ อีกทั้งยังมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคอื่น ๆ ต่อการขยายตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แก่ การขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่มของตลาดญี่ปุ่น การเข้าสู่กระบวนการ Brexit ของสหราชอาณาจักร และผลกระทบทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่จะตามมา ที่สำคัญคือ การเลือกตั้งในไทยที่ได้กำหนดไว้ในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งต้องจับตามองเสถียรภาพทางการเมืองที่จะมีผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวได้ สำหรับสถานการณ์รายภูมิภาค โดยสรุป มีดังนี้

➤ **ภูมิภาคเอเชียตะวันออก** คาดว่า ขยายตัวในระดับต่ำประมาณร้อยละ ๔-๕ โดย**ภูมิภาคอาเซียน** มีปัจจัยบวกจาก กระแสความนิยมในการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอาเซียน การพัฒนาด้าน Logistic ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ASEAN SUMMIT ที่คาดว่าจะเกิดการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างกันในกลุ่มภูมิภาคมากขึ้น รวมทั้งแผนการส่งเสริมการตลาดของ ททท. ในปี ๒๕๖๒ ที่ จะเน้นทำตลาดกับนักท่องเที่ยวอาเซียนกลุ่มครอบครัว และสร้างภาพลักษณ์ให้ประเทศไทยเป็น Weekend Destination รวมทั้งเส้นทางการบินจากเมืองรองของกลุ่มประเทศ CLMV เข้าสู่เมืองรองของไทย ส่วน**ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ** คาดว่าตลาดจีนจะฟื้นตัวกลับมาเป็นปกติจากกรณีเรื่อลมที่จังหวัดภูเก็ต ในช่วงไตรมาสที่ ๒ เป็นอย่างช้า นอกจากนี้ หลายสายการบินวางแผนเปิดเส้นทางบินใหม่เข้าสู่เมืองรองของไทยมากขึ้น เพื่อสอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมือง และแผนพัฒนา ๒๙ สนามบินทั่วประเทศ อาทิ สายการบินนิวเจน แอร์เวย์ วางแผนเปิดเส้นทาง จีน-นครราชสีมา และเกาหลีใต้ (โซล)-นครราชสีมา เป็นต้น ส่วนประเด็นท้าทายที่ยังคงต้องติดตาม ได้แก่ การเลือกตั้งของไทยในช่วงต้นปี ๒๕๖๒ ซึ่งหากเกิดเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมือง อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการเดินทางเข้าประเทศไทยเนื่องจากหลายตลาดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเป็นตลาดที่มีความอ่อนไหว รวมถึงญี่ปุ่นจะขึ้นภาษีผู้บริโภค (Sales Tax) เป็นร้อยละ ๑๐ และเก็บภาษีชาวญี่ปุ่นที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (Sayanara Tax) เป็นเงิน ๑,๐๐๐ เยน คาดว่าอาจกระทบกับความเชื่อมั่นในการใช้จ่ายของชาวญี่ปุ่นในระยะสั้น

➤ **ภูมิภาคยุโรป** คาดว่า ขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๖ โดยมีแรงหนุนการเติบโตที่ดีจากนักท่องเที่ยวยุโรปตะวันออก และการฟื้นตัวของรัสเซียจากค่าเงินและการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา แผนส่งเสริมการตลาดของ ททท. ในปี ๒๕๖๒ ยังคงมุ่งเน้นตลาดนักท่องเที่ยวระดับกลาง-บน และเพิ่มรายได้ด้านการท่องเที่ยวขยายฐานนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ๆ ในเมืองรองตลาดสหราชอาณาจักร เยอรมนี ฝรั่งเศส และอิตาลี และมุ่งเจาะกลุ่มเป้าหมายราย segment มากขึ้น เช่น กลุ่ม LGBTQ, DINKs, Luxperience, Honeymoon & Wedding และ Health & Wellness การส่งเสริมการท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาล (ช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน และเดือนกันยายน-ตุลาคม) อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้ ยังคงมีปัจจัยท้าทายภายในภูมิภาคที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัว คือ กระบวนการแยกตัวออกจากสหภาพยุโรปของสหราชอาณาจักรอย่างสมบูรณ์ ในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ซึ่งอาจกระทบต่อเศรษฐกิจของสหราชอาณาจักรหรือค่าเงินในยุโรปได้

➤ **ภูมิภาคอเมริกา** คาดว่า ขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๖ โดยมีปัจจัยบวกทางด้านเศรษฐกิจของตลาดหลักอย่างสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ประกอบกับเศรษฐกิจในแถบละตินอเมริกาคาดว่าจะเริ่มกลับมาฟื้นตัวดีขึ้น ทั้งนี้แผนส่งเสริมการตลาดของ ททท. ในปี ๒๕๖๒ ที่มุ่งเน้นการขยายฐานนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ (First time visitors) อีกทั้งสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อประเทศไทยในฐานะแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการฮันนีมูน และมุ่งเจาะ

กลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่ม Luxperience, LGBTQ, Honeymoon & Wedding และ Health & Wellness จะเป็นการสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้เดินทางเข้าประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

➤ **ภูมิภาคเอเชียใต้** คาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๑๑ โดยมีปัจจัยบวกจากทิศทางการขยายตัวที่ดีของเศรษฐกิจอินเดีย โดย IMF ได้คาดการณ์การเติบโตทางเศรษฐกิจของอินเดียในปี ๒๕๖๒ ไว้ที่ร้อยละ ๗.๘ ซึ่งเป็นอัตราการเติบโตที่สูงที่สุดในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ แผนส่งเสริมการตลาดของ ททท. ในปี ๒๕๖๒ ที่มุ่งเน้นการขยายฐานนักท่องเที่ยวกลุ่ม First Visitor การเพิ่มวันพักเฉลี่ยและการทำตลาดไปยังเมืองรอง โดยการนำ Celebrity Marketing มุ่งเจาะกลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่ม Family และกลุ่มผู้หญิง โดยสร้างการรับรู้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ปลอดภัยและมีกิจกรรมที่น่าสนใจสำหรับผู้หญิง

➤ **ภูมิภาคโอเชียเนีย** คาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๔ จากความเชื่อมั่นในการเดินทางเข้าประเทศไทยมากยิ่งขึ้น และแผนส่งเสริมการตลาดของ ททท. ในปี ๒๕๖๒ ในความร่วมมือกับสายการบินในการบินเชื่อมโยงเข้าสู่ประเทศไทย และสร้างการรับรู้ในเมืองรองอื่น ๆ ของออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ เพื่อเพิ่มจำนวน First Visitor

➤ **ภูมิภาคตะวันออกกลาง** คาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๗ จากการผ่อนคลายในด้านค่าใช้จ่ายภายหลังจากการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อต้นปี ๒๕๖๑ อีกทั้งโครงสร้างเศรษฐกิจหลายประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลางลดการพึ่งพิงอุตสาหกรรมน้ำมัน อย่างเช่น สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ที่เน้นส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งผลให้เศรษฐกิจมีเสถียรภาพและไม่ผันผวนตามราคาน้ำมันโลกมากนัก และมีแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องของตลาดดาวรุ่งที่มีศักยภาพอื่น ๆ เช่น โอมาน คูเวต กาตาร์ รวมถึงแผนส่งเสริมการตลาดของ ททท. ที่มุ่งเน้นการขยายฐานนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ๆ เจาะกลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่ม Luxperience, Couple/Honeymoon และนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้หญิง

➤ **ภูมิภาคแอฟริกา** คาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๗ จากความนิยมของนักท่องเที่ยวที่ให้ความสนใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวระยะไกล โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกมากขึ้น โดยในปี ๒๕๖๒ ททท. เห็นโอกาสของการขยายตัวในตลาดนี้ จึงจะยังคงมุ่งเน้นทำการตลาดเชิงรุกสร้างการรับรู้ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยนำเสนอสินค้าการท่องเที่ยวใหม่ตามแนวทางของแคมเปญ Open to the New Shades เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง และขยายฐานนักท่องเที่ยวทั้งกลุ่ม First Visitors และ Re-visitors อย่างต่อเนื่อง

๒.๒ ตลาดในประเทศ

๑) แนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย

พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทยจะขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความถี่และระยะทางในการเดินทางท่องเที่ยว ขณะที่จุดหมายปลายทางมักจะขึ้นอยู่กับกระแสสังคมในแต่ละช่วงเวลา โดยมีสื่อออนไลน์และ Social network เป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญ ขณะเดียวกัน สื่อสังคมออนไลน์ได้ทำให้คนไทยได้เห็นโลกที่กว้างขึ้น เมื่อผนวกกับต้นทุนการเดินทางโดยเครื่องบินที่ถูกลง ส่งผลให้คนไทยสนใจเปิดโลกแห่งการท่องเที่ยวให้กว้างไกลออกไป การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศกลายเป็นเทรนด์สำหรับนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ที่แสวงหาประสบการณ์ที่แปลกแตกต่าง ทำให้การท่องเที่ยวไม่เพียงแต่การเดินทางเท่านั้น แต่เป็นการสร้างไลฟ์สไตล์และอัตลักษณ์ของตัวเอง ทั้งนี้ แนวโน้มพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี ๒๕๖๒ ยังคงเป็นไปทิศทางเดียวกับปี ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา ได้แก่

- **เดินทางเป็นกลุ่ม** : ส่วนใหญ่ยังคงนิยมเดินทางท่องเที่ยวร่วมกันในหมู่ครอบครัว ญาติและเพื่อนฝูง เพื่อสร้างความผูกพันในครอบครัวและมิตรสหาย จากการได้มีประสบการณ์แห่งความสุขและความประทับใจในการเดินทาง

ท่องเที่ยวร่วมกัน อย่างไรก็ตามแนวโน้มขนาดของกลุ่มเริ่มเล็กลง และมักพบเห็นการ เดินทางท่องเที่ยวคนเดียว หรือสองคนบ่อยครั้งขึ้น

- **ท่องเที่ยวช่วงวันหยุดเป็นหลัก** : นักท่องเที่ยวชาวไทยยังคงท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดทั้งวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดยาวช่วงเทศกาล ในสัดส่วนที่สูงเช่นเดิม ขณะที่การท่องเที่ยวในวันธรรมดา ยังคงมีเรื่องราวราคาที่ถูกเป็นปัจจัยดึงดูดที่สำคัญ
- **ให้ความสำคัญกับอาหารการกิน** : นักท่องเที่ยวชาวไทยมองเรื่องอาหารควบคู่กับการเดินทางท่องเที่ยวเสมอ ถือได้ว่าเรื่องกินกับเรื่องเที่ยวเป็นเรื่องเดียวกัน นิยมตามหาร้านอาหาร/ของกินในท้องถิ่นที่อยู่ในกระแส และสนใจทดลองอาหารพื้นเมือง รวมถึงนิยมซื้อหาวัตถุดิบในการทำอาหาร อาทิ ผัก ผลไม้ อาหารแปรรูปที่เป็นเอกลักษณ์ประจำแหล่งท่องเที่ยวเป็นของที่ระลึกฝากญาติ มิตร
- **ชอบแสวงหาประสบการณ์ท่องเที่ยวแปลกใหม่** : นักท่องเที่ยวมองหาที่เที่ยวใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา แหล่งท่องเที่ยวประเภท Unseen จึงเป็นจุดขายหลักที่สร้างกระแสการเดินทางเข้าพื้นที่ ทำให้เมืองรองที่ได้รับประสบการณ์ท่องเที่ยวที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวหลัก อาทิ น่าน เชียงราย จันทบุรี บุรีรัมย์ ได้รับความนิยมอย่างมาก ขณะเดียวกัน นักท่องเที่ยวชาวไทยเริ่มมองหาประสบการณ์ท่องเที่ยวแปลกใหม่ในต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากมีต้นทุนการเดินทางที่ถูกลงจากการเติบโตของธุรกิจสายการบิน Low cost
- **ช่างเลือกและค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวมากขึ้น** : การพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคมและอุปกรณ์สื่อสารในประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ทำให้การค้นหาข้อมูลผ่าน Smart phone, Tablet สะดวก รวดเร็วและมีต้นทุนที่ถูกลง นักท่องเที่ยวชาวไทยจึงหันมาให้ความสำคัญและใช้เวลากับการค้นหาข้อมูล อ่านรีวิว เปรียบเทียบราคา ขอคำแนะนำการเดินทางท่องเที่ยวจากแหล่งข้อมูลต่างๆ มากขึ้น และเกิดทางเลือกมากมายในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง
- **สื่อออนไลน์มีอิทธิพลสูงต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว** : สื่อออนไลน์โดยเฉพาะ social network ทวีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น โดยเป็นช่องทางหลักสำหรับใช้ค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวและมีอิทธิพลสูงต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยอิทธิพลของสื่อดังกล่าวครอบคลุมไปยังทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มคนรุ่นใหม่ และกลุ่มผู้อายุ
- **วางแผนเดินทางล่วงหน้าสั้นลง/รอคอย promotion ลดราคา** : จากสภาพเศรษฐกิจไทยที่เพิ่งฟื้นตัว ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวยังคงเน้นใช้กลยุทธ์ด้านราคาเป็นหลัก มีการส่งเสริมการขายผ่านออนไลน์ ประเภท Hot deal/Super deal ต่างๆ รวมถึงจัดงานส่งเสริมการขาย (Consumer fair) ตลอดทั้งปี ซึ่งต่างเน้นนำเสนอขายสินค้า/บริการท่องเที่ยวราคาถูก ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยปรับพฤติกรรมการซื้อสินค้า/บริการท่องเที่ยว โดยนิยมรอจังหวะซื้อนาทีสุดท้าย (Last Minute) คอยจะแสวงหา promotion ราคาถูกและเปรียบเทียบราคาทั้งทาง online และ off line อยู่ตลอดเวลา และจะตัดสินใจซื้อทันทีเมื่อได้ promotion ราคาที่ต้องการ การวางแผนเดินทางท่องเที่ยวล่วงหน้าจึงมีระยะเวลาสั้นลง
- **ซื้อบริการท่องเที่ยวผ่าน online สูง** : ซื้อบริการทางการท่องเที่ยว อาทิ ห้องพักรีสอร์ท แพคเกจทัวร์ บัตรโดยสารเครื่องบิน เป็นสินค้าที่คนไทยนิยมซื้อผ่านออนไลน์ เป็นอันดับต้นๆ และมีแนวโน้มเติบโตสูงอย่างต่อเนื่อง

๒) แนวโน้มสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๑ สถานการณ์เดินทางท่องเที่ยวของคนไทยปรับตัวดีขึ้นมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าจะมีจำนวนการเดินทางกว่า ๑๖๗ ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ และมีการใช้จ่ายสร้างรายได้ประมาณ ๑ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘ ซึ่งเป็นผลจากบรรยากาศการท่องเที่ยวที่กลับเข้าสู่ภาวะปกติ ผนวกกับเศรษฐกิจไทยที่ส่งสัญญาณการฟื้นตัวอย่างเป็นลำดับตั้งแต่ไตรมาสที่ ๑ เป็นต้นมาและคาดว่าจะยังคงขยายตัวอย่างชัดเจนจนถึงไตรมาสที่ ๔ ส่งผลให้ชาวไทยกล้าจับจ่ายใช้สอยและเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น ผนวกกับแรงเสริมจากนโยบายรัฐบาล/ภาครัฐ ทั้งโดยตรง อาทิ การออกมาตรการลดหย่อนภาษีสำหรับการใช้จ่ายท่องเที่ยวในเมืองรอง,

การเพิ่มวันหยุดในช่วงวันหยุดยาว และแรงเสริมทางอ้อมด้วยมาตรการที่เพิ่มกำลังซื้อให้แก่ประชาชน อาทิ การเพิ่มอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ การปรับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทำให้กลุ่มคนชั้นกลางมีภาระภาษีลดลง และการลดกรอบเพดานค่าโดยสารเครื่องบินของสายการบินต้นทุนต่ำ ซึ่งจะส่งผลให้ราคาค่าโดยสารเครื่องบินถูกลง นอกจากนี้ ในปี ๒๕๖๑ ยังเกิดปรากฏการณ์กระแสความสนใจประวัติศาสตร์ชาติไทย จากความนิยมละครอิงประวัติศาสตร์ “บุพเพสันนิวาส” และ “งานอุ่นไอรัก..คลายความหนาว” ที่สร้างบรรยากาศย้อนยุคประเทศไทยในอดีต ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และโบราณสถาน กลับมาเป็นที่สนใจและเกิดกระแสการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเข้าสู่โบราณสถานต่างๆ จำนวนมาก ทั้งเมืองท่องเที่ยวหลักอย่างจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเมืองท่องเที่ยวรอง เช่น สุโขทัย พิษณุโลก สิงห์บุรี ช่วยเสริมการดำเนินการทางการตลาด ททท.และภาคเอกชน ที่ร่วมกันผลักดันการเดินทางเข้าสู่เมืองรอง ทั้งการโหมจัดกิจกรรม/Big Event ในเมืองท่องเที่ยวรอง เช่น สงกรานต์เมืองรอง และการนำสื่อมวลชน blogger นักเขียนลงพื้นที่เปิดแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น และการเปิดเส้นทางบินใหม่ๆ ตรงเข้าสู่เมืองรอง ของสายการบินต้นทุนต่ำ

ปี ๒๕๖๒ คาดว่าการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยจะเติบโตด้วยดีต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๑ จากปัจจัยหลักด้านภาวะเศรษฐกิจไทยที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามลำดับ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนกล้าจับจ่ายใช้สอยและเกิดบรรยากาศในการเดินทางท่องเที่ยว อีกทั้งคาดว่าจะการเดินทางท่องเที่ยวจะกระจายสู่เมืองท่องเที่ยวรองมากขึ้น จากการสานต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองในปี ๒๕๖๑ โดยเน้นส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์ของพื้นที่ให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความแตกต่างและน่าสนใจ ผนวกกับการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมหลายโครงการจะแล้วเสร็จเริ่มเปิดให้บริการในปี ๒๕๖๒ ช่วยให้การเดินทางภายในภูมิภาคและข้ามภูมิภาคสะดวกรวดเร็ว ทำให้มีเวลาสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองง่ายขึ้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญที่ต้องติดตาม ได้แก่ เสถียรภาพทางการเมือง ภายหลังการเลือกตั้งทั่วประเทศในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และการบริหารจัดการความสามารถในการรองรับ ของแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนในเมืองรอง ซึ่งเริ่มเห็นปัญหาดังแต่ในปี ๒๕๖๑ อาทิ ปัญหาขยะล้นชุมชน, รถติด และความแออัดในชุมชนจากนักท่องเที่ยวปริมาณมาก อย่างไรก็ตาม ผลจากเศรษฐกิจไทยที่เข้มแข็งขึ้น ผนวกกับ มีการกระจายลงสู่ท้องถิ่นมากขึ้น คาดว่า รายได้ทางการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยจะสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่อัตราการเติบโตร้อยละ ๑๐

๓) สถานการณ์และแนวโน้มตลาดเชิงพื้นที่

● ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร : ปี ๒๕๖๑ โดยภาพรวมมีการเติบโตค่อนข้างดี ยกเว้นพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งประสบกับภาวะทรงตัว เนื่องจากเป็นผลจากฐานจำนวนที่สูงในปี ๒๕๖๐ จากการหลั่งไหลเข้ามาสักการะพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทั้งนี้ปัจจัยหลักที่ผลักดันให้การ ท่องเที่ยวในภาคกลางมีทิศทางที่สดใส มาจากสภาพเศรษฐกิจไทยที่ฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ผนวกกับราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นในช่วงกลางปี ทำให้การท่องเที่ยวระยะใกล้เป็นจุดหมายปลายทางที่เหมาะสมกับช่วงสภาวะเศรษฐกิจดังกล่าว อีกทั้งมีการจัดกิจกรรม Big Event ที่มีแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าพื้นที่ เช่น “งานอุ่นไอรัก..คลายความหนาว”, “การแข่งขัน Amazing Thailand Marathon Bangkok ๒๐๑๘” นอกจากนี้อิทธิพลของละครยอดนิยม “บุพเพสันนิวาส” จึงเกิดปรากฏการณ์กระแสเดินทางท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณสถานตามรอยละคร อาทิ ละครศรีอยุธยา พิษณุโลก ผนวกกับมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว ๕๕ เมืองรอง ทำให้จังหวัดขนาดเล็กในภาคกลาง เช่น ราชบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท สุพรรณบุรี ถูกนำไปประ ชาสัมพันธ์เป็นที่รู้จักและสนใจของนักท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งนี้ คาดว่าทั้งปี ๒๕๖๑ ภาคกลางไม่รวมกรุงเทพมหานครจะมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยทั้งสิ้น ๔๓ ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ มีการใช้จ่ายสร้างรายได้ประมาณ ๑.๓๗ แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ขณะที่ กรุงเทพมหานครจะอยู่ในภาวะทรงตัว มีจำนวนการเดินทางของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเท่ากับปีที่ผ่านมาประมาณ ๔๒ ล้านคน - ครั้ง และมีการใช้จ่ายสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ราว ๓.๗๙ แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ สำหรับ

ปี ๒๕๖๒ คาดว่า การเดินทางเข้าสู่กรุงเทพมหานครจะกลับสู่ภาวะปกติ โดยจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยจะมีการเติบโตในอัตราที่สูงประมาณร้อยละ ๘ และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๑๑ ขณะที่ภาคกลางไม่รวมกรุงเทพมหานครจะมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยประมาณ ๔๕ ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ และมีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ ๑.๕ แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙ จากปัจจัยสนับสนุนหลักคือความสะดวกในการเดินทางจากโครงข่ายคมนาคม Mega project หลายโครงการเริ่มทยอยเปิดใช้งาน อาทิ มอเตอร์เวย์เส้นทางบางใหญ่ – กาญจนบุรี สอดรับกับทิศทางการดำเนินงานด้านการตลาดของ ททท. ที่สานต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง ต่อยอดกระแสความสนใจแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ของชาติไทยจาก ปีที่ผ่านมา

● **ภาคเหนือ :** ในปี ๒๕๖๑ คาดว่าสถานการณ์ท่องเที่ยวของภาคเหนือจะเติบโตใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากสภาพอากาศหนาวเย็นยาวนานกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลให้การเดินทางในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวยาวขึ้น อีกทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยว “๑๒ เมืองต้องห้าม...พลาด พลัส” ที่ดำเนินงานต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา ทำให้เมืองรอง (ลำปาง-ลำพูน, น่าน-แพร่ และเพชรบูรณ์-พิษณุโลก) ยังคงมีแนวโน้มการเติบโตดี ผสมกับการขยายเส้นทางใหม่/เพิ่มเที่ยวบริการสู่จังหวัดท่องเที่ยวรองทั้งรถโดยสารประจำทาง อาทิ กรุงเทพฯ – ลำปาง และกรุงเทพฯ (สายใต้ใหม่) – แม่สอด และเครื่องบินโดยสาร อาทิ ดอนเมือง – แม่ฮ่องสอน, ดอนเมือง – เพชรบูรณ์ และดอนเมือง – พิษณุโลก รวมถึงหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการทำตลาดเชิงรุก โดยการนำผู้ประกอบการ/ชุมชนเดินทางไปจัดงานนอกภูมิภาค ช่วยให้เกิดการกระจายนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้สู่จังหวัดท่องเที่ยวรองทั้ง ๑๖ จังหวัด (ยกเว้นเชียงใหม่) นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา อาทิ งานสี่ส้านดอยตุง, งานสิงห์ปาร์คเชียงราย อินเทอร์เน็ตชนแดน บอลลูน เฟสตีวัล, การแข่งขันวิ่งมาราธอน และการแข่งขันจักรยาน ตลอดจนการพัฒนาจังหวัดเชียงรายให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผ่านการประชาสัมพันธ์และการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวของ ททท. ภาครัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่ที่มีความสอดคล้องกัน โดยนำงานศิลป์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และอาหาร มาเป็นจุดขายสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยได้เป็นอย่างดี แม้ว่าในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน ทางภาคเหนือตอนบนจะได้รับผลกระทบจากปัญหาหมอกควัน และในช่วงฤดูฝนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม มีการนำเสนอน้ำพุร้อนน้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม และถนนทรุดในหลายพื้นที่ แต่ก็ส่งผลกระทบเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ ทั้งนี้ คาดว่าในปี ๒๕๖๑ จะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาในภาคเหนือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๔.๘ ด้วยจำนวนประมาณ ๑๘.๕ ล้านคน - ครั้ง และสร้างรายได้หมุนเวียนมูลค่า ๑.๓๕ แสนล้านบาทเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๗.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาสำหรับในปี ๒๕๖๒ ยังคงส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ภายใต้แนวคิด “More Authentic” โดยบอกเล่าวิถีวัฒนธรรมและภูมิประเทศที่สวยงามผ่านงานกราฟิก ควบคู่กับการสร้างลักษณะจำเพาะของแต่ละจังหวัดให้มีความชัดเจนและมีเอกลักษณ์ รวมถึงมุ่งเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวรองมากขึ้น ตลอดจนการต่อยอดให้เชียงรายเป็นจังหวัดท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ หากสถานการณ์การเมืองไทยมีเสถียรภาพ และไม่เกิดภัยพิบัติธรรมชาติรุนแรง คาดว่าในปี ๒๕๖๒ จะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาในภาคเหนือประมาณ ๑๙.๖ ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๖.๒ และสร้างรายได้หมุนเวียนมูลค่า ๑.๔๖ แสนล้านบาทเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๘.๒

● **ภาคตะวันออก :** ปี ๒๕๖๑ คาดว่าภาพรวมการเดินทางเข้าภูมิภาคตะวันออกจะมีการเติบโตที่ดี โดยมีจำนวนการเดินทางของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยทั้งสิ้นประมาณ ๓๒ ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๕ และมีรายได้หมุนเวียนในภูมิภาคประมาณ ๑.๓๒ แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๐ การเติบโตที่ดีในปีดังกล่าวเป็นผลจากความได้เปรียบจากการเป็นแหล่งท่องเที่ยวระยะใกล้ เดินทางได้สะดวกสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจไทยที่เพิ่งอยู่ในช่วงฟื้นตัว กำลังซื้อของประชาชนยังไม่กลับมาอย่างเต็มที่ ผสมกับผลการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ทำให้จังหวัดจันทบุรีอยู่ในความนิยมของชาวไทยในลำดับต้นๆ นอกจากนี้ ผลจากกระแสความนิยมบริโภคทุเรียน ทำให้ภาคตะวันออกซึ่งเป็นแหล่งผลิตทุเรียนและผลไม้คุณภาพดี เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้ “กิจกรรมบุฟเฟ่ต์ผลไม้” ได้รับความนิยมตอบรับเป็นอย่างดี ในช่วงฤดูผลไม้มีนักท่องเที่ยวเดินทาง

ไปยังสวนเกษตรในภาคตะวันออกจำนวนมากสำหรับแนวโน้มปี ๒๕๖๒ คาดว่าภาคตะวันออกจะยังคงมีการเติบโตในทิศทางที่สดใสอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าจะมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเข้าพื้นที่กว่า ๓๔ ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ และมีรายได้เกิดขึ้นในภูมิภาคกว่า ๑.๔๕ แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙ จากปัจจัยความได้เปรียบจากการเป็นแหล่งท่องเที่ยวระยะใกล้เช่นเดิม เนื่องจากมีแนวโน้มที่ราคาน้ำมันจะปรับตัวสูงขึ้นตามสถานการณ์โลก ทำให้แหล่งท่องเที่ยวระยะใกล้อย่างภาคตะวันออกเหมาะสมกับสภาวะการณ์และจะยังคงเป็นที่นิยมต่อไป ผนวกกับแผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเขตภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ซึ่งจะส่งผลให้การเดินทางไปยังภาคตะวันออกมีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ทั้งนี้ คาดว่าโครงข่ายคมนาคมหลายเส้นทางจะเสร็จเริ่มเปิดใช้งานในปี ๒๕๖๒ อาทิ *รถไฟรางคู่* เส้นทางฉะเชิงเทรา-แก่งคอย (สระบุรี), *มอเตอร์เวย์* เส้นทางพญา - มาบตาพุด

● **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** : ด้วยปัจจัยสนับสนุนจากภาวะเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากปีที่ผ่านมา ผนวกกับบรรยากาศภายในประเทศเริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติ ภายหลังเสร็จสิ้นพระราชพิธีถวายพระเพลิงฯ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ดำเนินการจัดงาน/กิจกรรมได้ตามปกติ กอปรกับการเติบโตของธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำที่มีทั้งการเปิดเส้นทางบินใหม่ อาทิ อุดรธานี-เชียงใหม่ และการเพิ่มเที่ยวบินในเส้นทางกรุงเทพฯ-อุดรธานี ทำให้การเดินทางเข้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องนโยบายการเดินทางข้ามภาคและการกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองรองของ ททท. โดยสานต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง “๑๒ เมืองต้องห้าม...พลาด พลัส” ผนวกกับการแข่งขันศึกจักรยานยนต์ชิงแชมป์โลก (MotoGP) ณ สนามช้าง อินเตอร์ เนชั่นแนล เซอร์กิต ทำให้เมืองรองอย่างบุรีรัมย์และเลยมีแนวโน้มการเติบโตค่อนข้างดี นอกจากนี้การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ อาทิ แลนด์มาร์คพญาศรีภุชงค์มุกดานาคราช และพญาศรีมุกดาตามหานูนีลปาลนาคราช จ.มุกดาหาร จุดชมวิวกู่เตาโป่ง และภูอิเล็ค จ.เลย จุดชมวิวกินช้างสี จ.ขอนแก่น สวนน้ำโปรวหวาน วอเตอร์ปาร์ค (ชัยภูมิ) ทำให้สินค้าทางการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความหลากหลาย สร้างโอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าพื้นที่ได้มากขึ้น โดยในปี ๒๕๖๑ คาดว่าจะมีผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเดินทางเข้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งสิ้น ๒๕.๙๐ ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๕.๗ และมีการใช้จ่ายสร้างรายได้ให้แก่ภูมิภาครวมทั้งสิ้นประมาณ ๙.๐๗ หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๐ การส่งเสริมตลาดอย่างต่อเนื่องในปี ๒๕๖๒ โดยยังคงมุ่งเน้นการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน/ท้องถิ่น และส่งเสริมเมืองรองให้มีความเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้ ภาคการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้น ผ่านการดำเนินงานซึ่งต่อยอดแนวคิด Cool Isan ที่มุ่งนำเสนอมุมมองใหม่ๆ ผ่านอาหารพื้นถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวทั้งกลุ่มกระแสหลักและกลุ่มศักยภาพ ผนวกกับในปี ๒๕๖๒ จะมีการเปิดใช้รถไฟทางคู่ สายชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น เชื่อมจังหวัดนครราชสีมา (โคราช) และขอนแก่น เอื้อต่อการเดินทาง สะดวกสบายมากขึ้น ทั้งนี้หากไม่มีเหตุการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้นภายหลังการการเลือกตั้งในเดือนกุมภาพันธ์ และภาวะเศรษฐกิจยังคงฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่อง คาดว่าบรรยากาศการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปี ๒๕๖๒ จะเติบโตไม่น้อยไปกว่าปี ๒๕๖๑ โดยมีแนวโน้มผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเดินทางเข้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งสิ้นประมาณ ๒๗.๗๕ ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑ และมีการใช้จ่ายสร้างรายได้ให้แก่ภูมิภาคทั้งสิ้น ๑๐.๒๐ หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๔

● **ภาคใต้** : แม้ว่าข่าวเหตุการณ์เรือล่มที่จังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนกรกฎาคม ปี ๒๕๖๑ จะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวทางทะเล ทำให้นักท่องเที่ยวบางส่วนยกเลิกการเดินทางเข้าพื้นที่ แต่ปัจจัยดังกล่าวส่งผลกระทบเพียงระยะสั้น ทั้งนี้ภาพรวมสถานการณ์ท่องเที่ยวของภาคใต้ปี ๒๕๖๑ ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา โดยคาดว่าจะมีผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเดินทางเข้าภาคใต้ทั้งสิ้นประมาณ ๒๑.๒๕ ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๒ และมีการใช้จ่ายสร้างรายได้ให้แก่ภูมิภาคทั้งสิ้น ๑.๙๙ แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๓ โดยมีปัจจัยสนับสนุนทั้งจากการเปิดเส้นทางการบินใหม่ของสาย

การбинต้นทุนต่ำในเส้นทาง กรุงเทพฯ-ชุมพร, กรุงเทพฯ-ระนอง และ กรุงเทพฯ (สุวรรณภูมิ)-กระบี่ที่สอดรับนโยบายการกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองรองของ ททท.และช่วยอำนวยความสะดวกการเดินทางเข้าภาคใต้ได้ง่ายขึ้น ผนวกกับการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลจากความร่วมมือทุกภาคส่วนเริ่มเห็นผลเป็นรูปธรรม ส่งผลให้พบสัตว์ทะเลหายากบ่อยครั้งขึ้น อาทิ ชำวการพบฉลามวาฬโผล่ว่ายน้ำหายอล้อมกับนักท่องเที่ยว ดำดูปะการังน้ำตื้นทั้งทะเลฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทย สร้างความน่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าพื้นที่ได้อย่างมาก ขณะเดียวกันการสนับสนุนของภาครัฐที่มุ่งเน้นกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน/ท้องถิ่นผ่านมาตรการทางการท่องเที่ยวต่างๆ กระตุ้นให้บรรยากาศการเดินทางท่องเที่ยวโดยเฉพาะเมืองท่องเที่ยวรองคึกคักเพิ่มขึ้น สำหรับในปี ๒๕๖๒ การดำเนินกิจกรรมทางการตลาดของภาคใต้ยังคงต่อยอดจากปีที่ผ่านมา โดยมุ่งเน้นการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน/ท้องถิ่น และกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักสู่เมืองรอง ผ่านการนำเสนอมุมมองใหม่ในการเดินทางท่องเที่ยวภาคใต้ให้กับนักท่องเที่ยว ภายใต้แนวคิด “เที่ยวใต้ไม่ได้มีดีแค่ทะเล” และ “อีกมุมมอง ๓ จังหวัดชายแดนใต้” ก่อปรกับใช้จุดแข็งการเป็นแหล่งท่องเที่ยวสวยงามติดระดับโลก สร้างรายได้จากกลุ่มศักยภาพ อีกทั้งยังมีการเปิดตัวแหล่งท่องเที่ยวใหม่อย่าง บลูทรี ภูเก็ต แลนด์มาร์กแห่งใหม่ที่เป็นทั้งสวนน้ำและศูนย์รวมบันเทิงสำหรับครอบครัวที่มีมาตรฐานระดับโลก ด้วยปัจจัยส่งเสริมทางการตลาดในช่วงต้น และภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง คาดว่าในปี ๒๕๖๒ จะมีผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเดินทางเข้าภาคใต้ทั้งสิ้นประมาณ ๒๒.๑๔ ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๒ และมีการใช้จ่ายสร้างรายได้ให้แก่ภูมิภาคทั้งสิ้น ๒.๑๕ แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๕

๔) สถานการณ์การแข่งขัน

ประเทศต่างๆ เริ่มเห็นโอกาสในการสร้างรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาวะที่เศรษฐกิจโลกกำลังซบเซา การพึ่งพาการส่งออกมีปัญหาจากการกีดกันทางการค้าที่รุนแรงและซับซ้อนยิ่งขึ้น การท่องเที่ยวจึงเป็นอุตสาหกรรมดาวเด่นในการสร้างเงินตราให้กับประเทศได้ในระยะสั้น หลายประเทศหันมาส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากเห็นโอกาสจากตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีขนาดใหญ่มาก ขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวชาวไทยก็เป็นลูกค้าเป้าหมายของประเทศต่างๆ จากกลุ่มศักยภาพที่มีการใช้จ่ายสูงในลำดับต้นๆ เมื่อเปรียบเทียบกับชาติอื่น หลายประเทศยังคงสานต่อมาตรการกระตุ้นการเดินทางของคนไทยเข้าสู่ประเทศของตน อาทิ ใต้หวัน ต่อาญมาตราการฟรีวีซ่าให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยอีก ๑ ปี , จีน ยกเว้นวีซ่าไปเที่ยวเกาะไหหลำให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่จองทัวร์ผ่านบริษัทนำเที่ยวในเกาะไหหลำ เป็นต้น ขณะเดียวกันการปลดตรงแดงมาตรฐานความปลอดภัยด้านการบินของไทยเมื่อกลางปี ๒๕๖๑ ส่งผลให้สายการบินต้นทุนต่ำเริ่มทยอย เปิดเส้นทางบินต่างประเทศเส้นทางใหม่ๆ ตามแผนเดิมที่หยุดชะงักไปก่อนหน้านี้ ซึ่งเป็นทางเลือกให้คนไทยมีได้เดินทางไปต่างประเทศในจุดหมายปลายทางต่างๆ มากขึ้นในราคาที่ถูกลง

๒.๓ สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

• การคมนาคม

๑) การคมนาคมทางบก

- รถยนต์ การเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่สามารถใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (ถนนสายเอเชีย) ผ่านจังหวัดอุตรดิตถ์ อ่างทอง นครสวรรค์ แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดลำปาง แยกซ้าย ผ่านจังหวัดลำพูนจนถึงจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ยังมีเส้นทางคมนาคมทางบกที่เชื่อมต่อกับเส้นทาง RmA สู่ประเทศจีนตอนใต้ ซึ่งช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างมาก

- รถไฟ ปัจจุบันมีรถไฟสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ และรถไฟสายนครสวรรค์ - เชียงใหม่ โดยมีสถานีรถไฟเชียงใหม่เป็นสถานีหลักและสถานีปลายทางในจังหวัดเชียงใหม่

- รถโดยสารสาธารณะ จังหวัดเชียงใหม่มีบริการรถโดยสารสาธารณะในหลายรูปแบบด้วยกัน อาทิเช่น รถโดยสารประจำทาง รถแท็กซี่มอเตอร์ รถจักรยานยนต์สาธารณะ รถยนต์รับจ้างสามล้อ รถโดยสารสองแถว รวมทั้งมีสถานที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ ๓ แห่ง ที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่ สถานที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ แห่งที่ ๑ (ช้างเผือก) ให้บริการรถโดยสารประจำทางในเส้นทางระหว่างอำเภอและสถานที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ แห่งที่ ๒ และแห่งที่ ๓ ให้บริการรถโดยสารประจำทางในเส้นทางระหว่างจังหวัด

๒) การคมนาคมทางอากาศ

จังหวัดเชียงใหม่มีสนามบินนานาชาติ ขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของประเทศ รองจากสนามบินสุวรรณภูมิ และสนามบินดอนเมืองตามลำดับ โดยมีพื้นที่ จำนวน ๑,๖๐๕ ไร่ ๒๙๐ ตารางวา และมีความพร้อมเชิงโครงสร้างพื้นฐาน ดังนี้

ลานจอดอากาศยาน (Apron)

รายละเอียด	ขนาด / จำนวน
■ พื้นที่รวม	๘๕,๙๙๖ ตารางเมตร
■ สะพานเทียบเครื่องบิน	๖ สะพานเทียบ
■ ชนิดของผิวลานจอด	Concrete
■ ความสามารถในการรองรับ	๑๖ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ B๗๔๗-๔๐๐ (Code E หรือเล็กกว่า)	๕ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ A๓๒๐ หรือ B๗๓๗ (Code C หรือเล็กกว่า)	๗ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ ATR๗๒ (Code A,B หรือเล็กกว่า)	๔ ลำ

อาคารผู้โดยสาร (Terminal)

รายละเอียด	จำนวน
■ พื้นที่รวม	๓๑,๓๐๑ ตารางเมตร
- อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ	๑๖,๔๑๖ ตารางเมตร
- Central Block	๒,๓๐๐ ตารางเมตร
- อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ	๑๒,๓๘๕ ตารางเมตร
■ ความสามารถในการรองรับผู้โดยสาร	๘ ล้านคน/ปี
- อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ	๖ ล้านคน/ปี
- อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ	๒ ล้านคน/ปี

อาคารคลังสินค้า

รายละเอียด	จำนวน
■ พื้นที่รวม	๑๓,๒๘๐ ตารางเมตร
■ ความสามารถในการรองรับสินค้า	๓๕,๐๐๐ ตัน/ปี

ปัจจุบันท่าอากาศยานเชียงใหม่มีสายการบินที่ให้บริการภายในประเทศจำนวน ๗ สายการบิน และมีสายการบินระหว่างประเทศให้บริการ ๒๗ สายการบิน ดังนี้

สายการบินภายในประเทศ ๗ สายการบิน ได้แก่ Thai Airway, Bangkok Airway, Nok Air, ThaiAirasia, Thai Smile, Thai Lion และ Thai VietJet

สายการบินระหว่างประเทศ ๒๗ สายการบิน ได้แก่ T'Way, Korean Air, Qatar Airways, Cathay Dragon, Air China, Spring Airlines, China Eastern Airlines, China Southern Airlines, Juneyao Airlines, Shangdong Airlines, Ruili Airlines, Sichuan Airlines, Hainan Airlines, EVA Air, HongKong Express, Tiger Scoot, Lao Airlines, Myanmar National Airlines, Vietjet Air, Lucky Air, Jeju Air, Bangkok Airways, Nok Air, Thai Airasia, Thai Smile, Thai Lion Air และ Airasia

นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่มีเส้นทางการบินในประเทศ ๑๑ เส้นทางบิน และเส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๒๙ เส้นทางบิน ดังนี้

เส้นทางการบินในประเทศ ๑๒ เส้นทาง ได้แก่ ดอนเมือง สุวรรณภูมิ ภูเก็ต สมุย แม่ฮ่องสอน หาดใหญ่ กระบี่ สุราษฎร์ธานี อุตะเภา ขอนแก่น และอุดรธานี

เส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๒๑ เส้นทาง ได้แก่ ฮองกง มาเก๊า จีนเจียง ฉางชา คุณหมิง พูตง ปักกิ่ง หูอัน กวางโจว ฉงชิ่ง เฉินตู สิบสองปันนา หนานหนิง เจินเจิ้น ซีอาน หนานฉาง ซานย่า ไทเป เกาสง โตโฮโฮจินท์ ดานัง หลวงพระบาง กัวลาลัมเปอร์ ย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ ฮานอย อินซอน และสิงคโปร์

สภาพทางเศรษฐกิจ

• ภาพรวมเศรษฐกิจ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม มูลค่า ๔๒๗,๘๓๑ ล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๖,๑๑๔ ล้านบาท (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีมูลค่า ๒๓๑,๗๑๗ ล้านบาท) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีมูลค่า ๑๓๗,๓๑๖ บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๘,๒๙๙ บาท (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีมูลค่า ๑๒๙,๐๑๗ บาท)

รายการ	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปี (หน่วย : ล้านบาท)	๑๙๘,๘๖๒	๒๐๖,๘๖๖	๒๒๒,๔๘๘	๒๓๑,๗๑๗	๒๔๗,๘๓๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) (หน่วย : บาท)	๑๑๕,๕๑๘	๑๒๐,๕๑๗	๑๒๔,๔๘๖	๑๒๙,๐๑๗	๑๓๗,๓๑๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

• โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ แยกตามภาคการผลิต และแยกตามรายสาขาการผลิต

๑) แยกตามภาคการผลิต

ภาค	สัดส่วน (%)	รายละเอียด
ภาคบริการ จำนวน ๑๔ สาขา การผลิต	๗๐.๘	๑) สาขาการก่อสร้าง ๒) สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ๓) สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ๔) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ๕) สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร ๖) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ๗) สาขากิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ๘) สาขากิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ ๙) สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ ๑๐) สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ๑๑) สาขาการศึกษา ๑๒) สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ ๑๓) สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ ๑๔) สาขากิจกรรมการบริการด้านอื่น
ภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑ สาขาการผลิต	๑๘.๗	๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง
ภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๔ สาขา การผลิต	๑๐.๕	๑) สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน ๒) สาขาการผลิต ๓) สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ ๔) สาขาการจัดการน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๒) แยกตามรายสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	สัดส่วน (%)
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๘.๗
สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๓.๘
สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๘.๘
สาขาการผลิต	๘.๒
สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๗.๘
สาขาการศึกษา	๗.๓

สาขาการก่อสร้าง	๕.๗
สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๕.๗
สาขาอื่นๆ	๒๔.๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้นอยู่กับภาคนอกเกษตร ร้อยละ ๘๑.๓(๒๐๑,๕๘๑ ล้านบาท) และภาคเกษตร ร้อยละ ๑๘.๗ (๔๖,๒๕๐ ล้านบาท) โดยสาขาการผลิตที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัด ได้แก่ อันดับ ๑ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ร้อยละ ๑๘.๗ อันดับ ๒ สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ร้อยละ ๑๓.๘ อันดับ ๓ สาขาสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ ๘.๘ อันดับ ๔ สาขาการผลิต ร้อยละ ๘.๒ อันดับ ๕ สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ร้อยละ ๗.๘ อันดับ ๖ สาขาการศึกษา ร้อยละ ๗.๓ อันดับ ๗ สาขาการก่อสร้าง ร้อยละ ๕.๗ อันดับ ๘ สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคม ภาคบังคับ ร้อยละ ๕.๗ และสาขาอื่นๆ ร้อยละ ๒๔.๐

• เศรษฐกิจรายสาขาที่สำคัญของจังหวัด

๑) ภาคท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยว/รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีร้านอาหาร โรงแรม บุติค รีสอร์ท และโฮมสเตย์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก จึงเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จนทำให้เชียงใหม่กลายเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญระดับโลกในด้านสินค้าและการบริการนั้น จังหวัดเชียงใหม่มีจุดแข็งในด้านสินค้าและการบริการเชิงท่องเที่ยวหลายรูปแบบที่สามารถสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์เชิงวัฒนธรรม และรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ อาทิ

๑. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) บนพื้นฐานวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ และประวัติศาสตร์อันยาวนาน

๒. การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ซึ่งได้แก่ การท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากเชียงใหม่เป็นสถานที่การพักผ่อนที่ครบรูปแบบทั้งในรูปแบบธรรมชาติ และในรูปแบบเมือง

๓. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งจากการท่องเที่ยว เพื่อท ากิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ หรือการบ ำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น

๔. การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา (Education Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงการศึกษาเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาศึกษาอย่างสถาบันในจังหวัดเชียงใหม่

๕. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา (MICE) โดยจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็น MICE City

นอกจากนี้ จากข้อมูลของสำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่าจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว จำนวน ๙ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

กลุ่มผลิตภัณฑ์	รายละเอียด
๑) GOLF	- มีสนามกอล์ฟ ๑๔ สนามที่ได้มาตรฐาน - สนามกอล์ฟที่สวยงาม และการบริการที่ดี
๒) Wedding / Honeymoon	- คู่แต่งงานทั้งชาวไทย และต่างชาตินิยมมาถ่ายภาพ รวมถึงจัดงานแต่งงาน - มีความพร้อมทั้งด้านสถานที่ ผู้ประกอบการจัดงานแต่งงาน ความสะดวกสบายด้านการเดินทาง
๓) Health and Wellness	- นำเสนอคุณค่าภูมิปัญญาไทย และผลิตภัณฑ์ไทย รวมถึงศักยภาพในการดูแลสุขภาพ - ให้บริการแบบไทย
๔) Ecotourism เป็นเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	- มีเส้นทางเดินป่า และศึกษาธรรมชาติหลายเส้นทาง - เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน (Community based tourism)
๕) ศาสนา	- สถานที่นมัสการบูรพาจารย์ และขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่เป็นที่เคารพนับถือของชาวไทย และต่างชาติ - สถานที่ปฏิบัติ ศีลภา ศึกษาศาสนา และนั่งสมาธิ
๖) อาหาร	- ความเป็นเอกลักษณ์ รสชาติอาหารเมือง
๗) OTOP	- เป็นสินค้านโยบายของรัฐบาล เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้าน โดยเน้นในพื้นที่ที่มีแหล่งผลิต และสามารถทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนได้ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีศักยภาพเป็นจำนวนมาก
๘) พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่มีกิจกรรมท่องเที่ยว เชิงวิถีชีวิต	- พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่มีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต เช่น หมู่บ้านแม่กำปอง หมู่บ้านสันลมจอย หมู่บ้านท่องเที่ยวการเกษตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มประสบการณ์ชีวิต
๙) กลุ่มสินค้าท่องเที่ยวตาม Theme และกระแส (Trend)	- แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร / กิจกรรมสันทนาการ / ร้านอาหารและสินค้าที่ระลึก ที่ใช้ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น - การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒

จำนวนนักท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเชียงใหม่ จำนวน ๑๐,๘๒๐,๕๖๔ คน แยกเป็นชาวไทย ๗,๔๔๗,๗๐๒ คน (-๒.๐๖%) ชาวต่างประเทศ ๓,๓๗๒,๘๖๒ คน (๓.๕๑%) ลดลงจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๔๒,๕๘๖ คน(-๐.๓๙%) โดยมีค่าเฉลี่ยการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวรวม ๕ ปี เท่ากับร้อยละ (๔.๕๘%)

อัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

ปี	จำนวน (ล้านคน)	ชาวไทย	ต่างชาติ	D (%)
๒๕๖๒	๑๐,๘๒๐,๕๖๔	๗,๔๔๗,๗๐๒	๓,๓๗๒,๘๖๒	- ๐.๓๖
๒๕๖๑	๑๐,๘๖๓,๑๕๐	๗,๖๐๔,๗๖๔	๓,๒๕๘,๓๘๖	+ ๔.๕๕
๒๕๖๐	๑๐,๓๙๐,๘๐๑	๗,๒๖๑,๗๙๓	๓,๑๒๙,๐๐๘	+ ๗.๙๗
๒๕๕๙	๙,๖๒๓,๙๕๘	๖,๗๒๑,๘๑๙	๒,๙๐๒,๑๓๙	+ ๓.๖๔
๒๕๕๘	๙,๒๘๖,๓๐๗	๖,๔๕๑,๒๘๓	๒,๘๓๕,๐๒๔	+ ๗.๑๖
ค่าเฉลี่ยการเพิ่มขึ้น	+๔.๒๕	+๕.๓๕	+ ๔.๕๘	

และปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ช่วงเดือนมกราคม – กรกฎาคม ๒๕๖๓ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเชียงใหม่ จำนวน ๒,๗๒๗,๘๒๗ คน แยกเป็นชาวไทย ๒,๑๘๖,๙๓๑ คน (-๔๓.๗๑%) ชาวต่างประเทศ ๕๔๐,๘๙๖ คน(-๗๑.๐๘%) ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาเดียวกัน จำนวน ๓,๐๒๗,๘๕๐ คน (-๕๑.๖๑%)

จำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยว

ในปี ๒๕๖๒ นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดเชียงใหม่สร้างรายได้แก่จังหวัด ๑๐๙,๐๕๖ ล้านบาท ซึ่งแยกเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ๖๔,๕๒๘ ล้านบาท (-๒.๖๙%) และนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ๔๔,๕๒๘ ล้านบาท (๗.๗๗%) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑,๔๓๐.๖๘ ล้านบาท โดยมีค่าเฉลี่ยการเพิ่มขึ้นของรายได้รวมทั้ง ๕ ปี เท่ากับร้อยละ (๘.๑๙%)

อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ณ จังหวัดเชียงใหม่

ปี	จำนวน (ล้านบาท)	ชาวไทย	ต่างชาติ	D (%)
๒๕๖๒	๑๐๙,๐๕๖	๖๔,๕๒๘	๔๔,๕๒๘	+ ๑.๓๓
๒๕๖๑	๑๐๗,๖๒๕.๓๒	๖๖,๓๐๙.๕๗	๔๑,๓๑๕.๗๕	+ ๘.๖๔
๒๕๖๐	๙๙,๐๗๐.๔๒	๖๑,๓๒๐.๓๘	๓๗,๗๕๐.๐๔	+ ๙.๙๑
๒๕๕๙	๙๐,๑๓๗.๒๘	๕๖,๒๑๗.๔๙	๓๓,๙๑๙.๗๙	+ ๙.๑๖
๒๕๕๘	๘๒,๕๗๐.๒๔	๕๓,๖๙๐.๓๙	๒๘,๘๗๙.๘๕	+ ๑๑.๙๕
ค่าเฉลี่ยการเพิ่มขึ้น	+๕.๙๖	+๑๒.๑๑	+ ๘.๑๙	

และปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ช่วงเดือนมกราคม – กรกฎาคม ๒๕๖๓ นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดเชียงใหม่สร้างรายได้แก่จังหวัด ๒๔,๗๐๙.๒ ล้านบาท แยกเป็นชาวไทย ๑๗,๘๒๑.๑ ล้านบาท (-๕๐.๐๗%) ชาวต่างประเทศ ๖,๘๘๘.๑ ล้านบาท (-๗๑.๙๖%) ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาเดียวกัน จำนวน ๓๕,๕๕๑.๔ ล้านบาท (-๕๘.๙๙%)

ธุรกิจไมซ์ (MICE)

อุตสาหกรรมไมซ์เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีการเจริญเติบโตสูงที่สุดของไทย และมีส่วนสำคัญต่อมูลค่าโดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยจากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) พบว่า อุตสาหกรรมไมซ์ของไทยมีการเติบโตอย่างสูงต่อเนื่องกันมาตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ โดยระหว่างปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ จำนวนนักท่องเที่ยวไมซ์มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจาก ๒๘,๘๕๔,๐๖๑ คน เป็นจำนวน ๓๕,๓๑๖,๕๐๘ คน หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๘.๓๐ และมีรายได้จากอุตสาหกรรมไมซ์เติบโตจาก ๗๓,๓๒๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๙๑,๑๔๒ ล้านบาทในปี ๒๕๖๐ หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๙.๕๕

ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดเชียงใหม่โดยสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มการท่องเที่ยว จำนวนทั้งสิ้น ๖ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการประชุม กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงพำนักระยะยาว กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชนเผ่า และกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยจากการรับฟังข้อเสนอแนะ รวมถึงปัญหาด้านการท่องเที่ยว สามารถสรุปประเด็นปัญหา เรื่องที่ควรได้รับการแก้ไข และเรื่องพัฒนาที่เร่งด่วน เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

๑. ประเด็นปัญหาร่วม*

๑.๑ ช่องทางเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่สะดวกและรวดเร็ว เว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ เว็บไซต์บนมือถือ ระบบฐานข้อมูลให้บริการด้านการท่องเที่ยว ระบบฐานข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

๑.๒ พัฒนาระบบความปลอดภัยสำหรับชุมชนและนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมเรื่องความปลอดภัยด้านสุขภาพ

๑.๓ ระบบสาธารณูปโภคและปรับปรุงปัญหามลภาวะด้านน้ำ และอากาศ

๑.๔ สิ่งอำนวยความสะดวกส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านระบบขนส่งมวลชน และระบบการจราจรในตัวเมืองเชียงใหม่

๑.๕ การผลิตและพัฒนาบุคลากรสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยว

๑.๖ การกำหนดกฎระเบียบ หรือแนวปฏิบัติของชุมชน /ของเมือง เพื่อเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติตนของคนในชุมชน นักท่องเที่ยว และสร้างเอกลักษณ์ท้องถิ่น

๑.๗ การส่งเสริมการรวมกลุ่มของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว และพัฒนาการท่องเที่ยว

๒. ประเด็นปัญหากึ่งร่วม^๑

๒.๑ การพัฒนามาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยว และมีกำหนดให้ตรวจประเมินเพื่อจัดอันดับมาตรฐานในการให้บริการ (Grading & Standard) เช่น

- มาตรฐานสถานบริการด้านสุขภาพ
- มาตรฐานผู้ให้บริการด้านสุขภาพ
- มาตรฐานสถานประกอบการที่ให้บริการพำนักระยะยาว

* ประเด็นปัญหาร่วม หมายถึง ทุกกลุ่มธุรกิจมีปัญหาเหมือนกัน

^๑ ประเด็นปัญหากึ่งร่วม หมายถึง เป็นประเด็นปัญหาที่กลุ่มธุรกิจส่วนมากพบ แต่มีเพียงบางกลุ่มไม่พบ

- มาตรฐานผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย
- มาตรฐานผู้ประกอบการร้านอาหาร เป็นต้น

๒.๒ การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันไปตามลักษณะของการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การเข้าถึงควรมีความยากและท้าทาย การท่องเที่ยวเพื่อรองรับการประชุม การเข้าถึงควรง่ายและสะดวก เป็นต้น

๒.๓ การรวบรวม และจัดเก็บองค์ความรู้ในชุมชน เพื่อปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของชุมชน

๓. ประเด็นปัญหาที่มีลักษณะเฉพาะ^๓

๓.๑ การท่องเที่ยวรองรับการจัดประชุม

- ความชัดเจนของอุตสาหกรรม MICE ในจังหวัดเชียงใหม่
- หน่วยงานหลักในการทำการตลาดเพื่ออุตสาหกรรม MICE ของจังหวัดเชียงใหม่

๓.๒ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

- การอำนวยความสะดวกในการใช้จ่าย เช่น ระบบการเบิกเงินประกันสุขภาพจากประเทศของนักท่องเที่ยว หรือการอำนวยความสะดวกในการชำระเงินช่องทางอื่นๆ
- การส่งเสริมการตลาด/ความชัดเจนของการเป็น Health hub

๓.๓ การท่องเที่ยวเพื่อการพำนักระยะยาว

- การจัดพื้นที่เฉพาะ หรือ Zoning สำหรับที่พักกลุ่ม long stay
- การป้องกันภัยคุกคามอันเกิดจาก long stay หรือ ธุรกิจแอบแฝง เช่น การเข้ามาแต่งงานกับหญิงไทย เพื่อให้มีสิทธิในการซื้อสังหาริมทรัพย์ หรือ การเข้ามาใช้สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่รัฐบาลได้จัดสรรให้กับคนไทย

- การขยายระยะเวลาวีซ่าจาก ๑ ปี เป็น ๕ ปี

๓.๔ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชนเผ่า

- การศึกษาแหล่งท่องเที่ยว (ชนเผ่า) ที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว
- จัดพื้นที่ (Zoning) ระหว่างพื้นที่วัฒนธรรม กับพื้นที่ธุรกิจ เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแต่ละชนิด

- การสร้างอาชีพหลักเพื่อให้อยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพิงรายได้จากการท่องเที่ยว

๓.๕ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

- แก้ไขปัญหาการแข่งขันด้านราคา ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการให้บริการ
- การสร้างอาชีพหลักเพื่อให้อยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพิงรายได้จากการท่องเที่ยว
- การเก็บรักษาและต่อยอดภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น

๓.๖ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

นำ ๗ Greens “ท่องเที่ยวสดใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อม” มาใช้อย่างเป็นรูปธรรม โดยแนวคิด ๗ ประการ เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ได้แก่

- ๑) Green Heart เที่ยวด้วยใจคิด เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) Green Logistics เที่ยวใกล้-ไกล เลือกใช้ (พาหนะ) พลังงานสะอาด
- ๓) Green Attraction จัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความยั่งยืน

^๓ ประเด็นปัญหาที่มีลักษณะเฉพาะ หมายถึง ปัญหาที่เกิดกับกลุ่มธุรกิจกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

- ๔) Green Activity เลือก กิจกรรมท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕) Green Community ท่องอย่างรู้ค่า รักษาเอกลักษณ์ชุมชน
- ๖) Green Service จัดการธุรกิจ ตระหนักคิด เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๗) Green Plus จิตอาสา พาโลกสดใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อม

แนวโน้มสำคัญด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

จากการเพิ่มขึ้นของอัตราการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ทำให้เห็นว่าในอนาคต เชียงใหม่จะมีนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑) แนวโน้มความนิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผลพลอยได้จากหนัง Lost in Thailand และสื่อภายนอก ส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยวประเทศจีนและประเทศรอบข้าง ซึ่งส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่มีนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ ๒๕๐.๓๗ จากปี ๒๕๖๐ โดยสื่อภายนอกจากต่างประเทศเป็นหนึ่งในช่องทางในการประชาสัมพันธ์ จังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

๒) สถานการณ์ทางการเมืองที่สงบลงและนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยโดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับ “การสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสุขภาพ” เป็นต้น รวมทั้งนโยบายสนับสนุนการขยายพื้นที่สนามบิน เส้นทางการบิน และเวลาการทำการเป็น ๒๔ ชั่วโมงจะเป็นโอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น

๓) ความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการและกระแสมติธรรมด้านการท่องเที่ยวใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็น กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงนิเวศ (Eco Tourism) การเดินทางเพื่อธุรกิจและการพักผ่อน รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิง “การพำนักระยะยาว” หรือ “Long Stay Tourism” ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ได้รับความนิยมจากชาวญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีขนาดของเมืองที่ไม่ใหญ่ ไม่เล็กจนเกินไป ผู้คนมีความเป็นมิตรกับชาวญี่ปุ่น ความเอื้ออำนวยทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศ คือ จังหวัดเชียงใหม่ไม่ไกลจากญี่ปุ่นมากเกินไป สามารถเดินทางโดยทางอากาศได้สะดวก ประกอบกับมีอากาศที่ไม่หนาวจัด ปัจจัยด้านค่าครองชีพซึ่งถูกกว่าประเทศญี่ปุ่นถึง ๓ เท่า ความพร้อมด้านที่พัก ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาวได้อย่างดี ทั้งเซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ และโรงแรม ด้านสาธารณสุขมีโรงพยาบาลมาตรฐานระดับนานาชาติ ที่พร้อมให้บริการแก่ผู้ป่วยที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น ด้านการดำรงชีวิต และกิจกรรม มีร้านค้าสามารถซื้ออาหารได้สะดวก และสามารถทำกิจกรรมได้หลายรูปแบบ ทั้งด้านวัฒนธรรม และกิจกรรมนันทนาการ อาทิ สวมกอล์ฟ โรงภาพยนตร์ สปา นวดแผนไทย เป็นต้น มีสังคมชาวญี่ปุ่น กว่า ๒,๐๐๐ คน ที่รวมตัวเป็นชมรมและคอยช่วยเหลือกัน รวมทั้งมีสถานกงสุลใหญ่ญี่ปุ่น ณ นครเชียงใหม่ ที่ดูแล และช่วยเหลือชาวญี่ปุ่น

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยอ่อนไหวที่อาจมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ คือ สถานการณ์ทางการเมืองและปัญหาภัยธรรมชาติ อาทิ ปัญหาหมอกควัน ไฟป่า เป็นต้น

๒.๔ เป้าหมายการพัฒนาด้านท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองแม่เหิยะ นโยบายการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปรับปรุงภูมิทัศน์และเส้นทางท่องเที่ยวให้พร้อม ตลอดจนส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับพื้นที่ที่มีศักยภาพตามวิถีชีวิตชุมชน
๒. ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ทั้งไม้ยืนต้น ไม้ดอก ไม้ประดับ ภายในเขตเทศบาลเมืองแม่เหิยะ
๓. สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้รักและช่วยกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการให้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ

การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

- (๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและเร่งรัดการปรับปรุงมาตรฐานในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัยและสุขอนามัย
- (๒) พัฒนา บุคลากร และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน
- (๓) ส่งเสริม สนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่และภายในจังหวัด
- (๔) ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
- (๕) ผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ
- (๖) พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก

เป้าหมายการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เหิยะ

๑. ร่วมกันสร้างเป้าหมายที่เราต้องการ ต้องการเห็นการท่องเที่ยวของเราเป็นเช่นไร ?
 - มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
 - อยากให้ตำบลแม่เหิยะเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบ
 - คนแม่เหิยะมีแหล่งรายได้ทางการท่องเที่ยวเสริม
 - อยากให้นักท่องเที่ยวประทับใจในสินค้าและบริการของคนในชุมชน
 - อยากให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ช่วยกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
 - อยากให้แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลแม่เหิยะเป็นที่รู้จัก

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

- อยากให้ประชาชนในชุมชนเอื้อเฟื้อกันเหมือนในอดีต
- อยากให้ป่าไม้อุดมสมบูรณ์

มิติในด้านเศรษฐกิจ

- คนในท้องถิ่นมีงานทำ เศรษฐกิจในชุมชนดี
- ไม่มีปัญหาทางสังคม คนในชุมชนมีความสุข
- ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป

๒.๕ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT Analysis) จากการศึกษาสภาพแวดล้อมของเทศบาลเมืองแม่เหิยะ โดยการระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก สรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑.เทศบาลเป็นองค์กรที่มีผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ และเป็นองค์กรที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน และดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	๑.การบริหารจัดการงบประมาณไปสู่ชุมชนไม่ทั่วถึงและต่อเนื่อง รวมทั้งขาดการบริหารสัดส่วนการใช้งบประมาณในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นเฉพาะการพัฒนาในบางเรื่องมากจนเกินไปโดยเฉพาะเรื่องโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ อาทิ ถนน ทางระบายน้ำ
๒.มีงบประมาณจากการจัดเก็บภาษีของประชาชนเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการ	๒.โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเพิ่มขึ้น
๓.เทศบาลมีการส่งเสริม พัฒนา และจัดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ อย่างหลากหลาย และต่อเนื่อง เช่น ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมอาชีพ	๓.ความต้องการและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของเทศบาลมีมากกว่าอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
๔.ในการดำเนินงานของเทศบาลมีการบูรณาการด้านการบริหารจัดการ และการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดการเพิ่ม/ขยายเครือข่าย และศักยภาพในการดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมากขึ้น	๔.ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของเทศบาล
๕.เทศบาลสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานได้ตามภาระงาน และความเหมาะสม ตลอดจนมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกหน่วยงานได้แสดงความคิดเห็น	๕.เทศบาลขาดการดึงศักยภาพของบุคลากรหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ มาช่วยในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเต็มที่
๖.เทศบาลมีการให้บริการที่ทันสมัยด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	๖.การมีส่วนร่วมกับชุมชนในการพัฒนาชุมชน ทั้งการนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาชุมชน และการให้ความสำคัญต่อปัญหาที่เกิดขึ้นของเทศบาลยังมีค่อนข้างน้อย และต่อเนื่อง
๗.เทศบาลเป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่ มีบุคลากรในการปฏิบัติงานเป็นจำนวนมาก	๗.บุคลากรภายในองค์กรขาดการพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอย่างต่อเนื่อง บุคลากรของเทศบาลบางส่วน ยังขาดความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ และขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๘.มีปราชญ์ชุมชนผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้าน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น	๘.บุคลากรในการปฏิบัติงานภาคสนามหรืองานลงพื้นที่ไม่เพียงพอ ส่งผลให้การปฏิบัติงานขาดความต่อเนื่อง
๙.อาณาเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลมีขนาดเหมาะสม สามารถบริหารจัดการดูแลได้อย่างทั่วถึง	๙.ปัญหาคนในชุมชนว่างงาน มีรายได้ไม่มั่นคง และเป็นปัญหาหนี้สินตามมา
	๑๐.มีประชากรแฝงอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก เห็นได้จากการที่ในเขตพื้นที่เทศบาลมีจำนวนหอพักหรือบ้านเช่าอยู่เป็นจำนวนมาก
	๑๑.ความคิดเห็นของผู้นำชุมชนหรือแกนนำชุมชนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑.นโยบายในการกระจายอำนาจ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่น ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชุมชน ท้องถิ่น เอื้อต่อการบริหารจัดการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการมากขึ้น	๑.การกระจายงบประมาณจากส่วนกลางหรืองบประมาณที่ได้จากรัฐบาลจัดสรรให้แก่ท้องถิ่น บางครั้งได้รับการจัดสรรล่าช้า
๒.การพัฒนาด้านเทคโนโลยี และการสื่อสาร เอื้อต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ เช่น การบริหารจัดการ การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการเผยแพร่ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ	๒.กฎหมายหรือระเบียบขั้นตอน ข้อบังคับทางราชการในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ มีความซับซ้อน ก่อให้เกิดความล่าช้าไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือจัดการเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างทันท่วงที
๓.การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคง ซึ่งเอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเทศบาล	๓.สภาพสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมลักษณะต่างคนต่างอยู่ ส่งผลให้คนขาดความตระหนักในการมีส่วนร่วม (ร่วมดูแล รับผิดชอบ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมพัฒนา)
๔.มีพ.ร.บ.สภาองค์กรชุมชนที่สนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน เป็นปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาชุมชนของเทศบาล	๔.จำนวนประชากรแฝงมีจำนวนมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาในการจัดระเบียบ และการขอความร่วมมือหรือการรวมกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปได้ค่อนข้างยาก
๕.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม โดยเน้นการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุล ซึ่งถือเป็นปัจจัยเอื้ออย่างมากต่อการพัฒนาในเชิงพื้นที่	๕.โครงการพัฒนาของภาครัฐ ไม่สามารถตอบโจทย์ปัญหา และความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๖.แนวทางการพัฒนาประเทศที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นกรอบแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม	๖.วิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม วิธีชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนโดยรวม
๗.นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพชีวิต นับเป็นส่วนสนับสนุนซึ่งทางเทศบาลสามารถนำมาเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อการพัฒนาได้	๗.การเมืองขาดเสถียรภาพ รัฐบาลเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาในทุกระดับของประเทศ
	๘.นโยบายสำคัญของรัฐบาลบางนโยบายอาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงทางสังคมในชุมชนในด้านลบ ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในพื้นที่
	๙.วิกฤติด้านคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดิ่งามของไทยเสื่อมถอย ปัญหาวัยรุ่น และการเผยแพร่ระบาดของยาเสพติด
	๑๐.ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐเป็นสาเหตุทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคม

ส่วนที่ ๓ แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลเมืองแม่เหิยะ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแม่เหิยะ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย/ผลผลิตของโครงการ	งบประมาณและที่ผ่านมา			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน	เพื่อเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่รู้จัก	ปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ จัดหาตลาด รวมถึงประชาสัมพันธ์สินค้าให้เป็นที่รู้จัก	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ผลิตภัณฑ์ผ่านการรับรองมาตรฐาน	ผลิตภัณฑ์ในชุมชนมีคุณภาพ สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน	กองสวัสดิการฯ
๒	โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของดีเมืองแม่เหิยะ	เพื่อให้มีศูนย์ส่งเสริมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน	จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนศูนย์จำหน่ายสินค้า	เกิดเครือข่ายผู้ผลิตสินค้าในระดับตำบล	กองสวัสดิการฯ
๓	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลแม่เหิยะ	เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบล เจริญอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี และระบบเชิงนิเวศน์และโบราณสถานให้เป็นที่รู้จักต่อนักท่องเที่ยว	จัดทำป้ายประวัติความเป็นมา - จัดทำแผนการท่องเที่ยว/แผนที่/ใบปลิว/วีดิทัศน์ - จัดให้มีคู่มือทัศนภายในตำบล - จัดทำบัตรส่วนลดร้านอาหาร สถานที่พัก - จัดทำป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	รายได้ของผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้น	นักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวในตำบลมากขึ้นและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในตำบล	กองสวัสดิการฯ
๔	โครงการจัดทำวารสารและสื่อประชาสัมพันธ์	เพื่อการประชาสัมพันธ์กิจการของเทศบาลฯและข้อมูลข่าวสาร นำรู้ให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบ	จัดทำวารสาร “เมืองแม่เหิยะ” จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมงานต่างๆ ของเทศบาลฯ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จัดทำอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง	หน่วยงานและประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร และข่าวกิจกรรมงานต่าง ๆ ของเทศบาลเป็นประจำทุกปี	กองวิชาการฯ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย/ผลผลิตของโครงการ	งบประมาณและที่ผ่านมา			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕	โครงการ MaeHia Wifi	๑. เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า ของประชาชนในตำบล ๒. เพื่อเป็นช่องทางทางการ ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลฯ	ติดตั้งอินเทอร์เน็ตไร้สายเพื่อ บริการประชาชนในพื้นที่ สาธารณะเขตตำบลแม่เหียะ และสนามกีฬาเทศบาลเมืองแม่เหียะ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ประชาชนมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านทางเทคโนโลยีไร้สายได้มากขึ้น	กองวิชาการฯ
๖	โครงการตกแต่งเมืองแม่เหียะ	เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ในตำบลแม่เหียะให้มีความสวยงาม ต้อนรับผู้ใช้เส้นทางสัญจร	ตกแต่งสวนหย่อมในพื้นที่สาธารณะตำบลแม่เหียะ บำรุงรักษาสวนสาธารณะ ตัดหญ้าบริเวณไหล่ทาง ฯลฯ	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	ประชาชนมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ตำบลแม่เหียะมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น	กองสวัสดิการฯ
๗	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำปุ๋ยหมัก (เชิงบันไดวัดพระธาตุดอยคำ)	๑. เพื่อจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการหมักปุ๋ยด้วยใบไม้ กิ่งไม้ ๒. ปรับปรุงอาคารให้สามารถเก็บอุปกรณ์ รวมถึงติดตั้งระบบสาธารณูปโภคเพิ่มเติม	ดำเนินการดังนี้ ๑. จัดทำปุ๋ยหมักและปรับปรุงสถานที่หมักปุ๋ย ๒. ลดการเผาในที่โล่ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ปริมาณปุ๋ยหมักเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐	๑. ลดการเผาในที่โล่ง ๒. พื้นที่ตำบลแม่เหียะมีความสะอาดเรียบร้อยมากขึ้น	กองสาธารณสุขฯ
๘	โครงการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุน วัฒนธรรมท้องถิ่น	- ส่งเสริมสนับสนุน กลุ่ม/ชมรมดนตรีพื้นเมือง - ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ภาษาถิ่น ดนตรีพื้นเมือง การละเล่นพื้นบ้าน นาฏศิลป์ไทยให้แก่นักประชาชนตำบลแม่เหียะ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๗๐ ของวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และสืบทอด	วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และสืบทอด	กองการศึกษาฯ